

Armon Sana



ESIKOISET RY:N SEURAKUNTALEHTI 2/2022

Ihmeellinen Neuvonantaja ja Väkevä Jumala

– Martti Luther s. 3

Kristityssä vallitsee aina lihan ja hengen

välinen riita – Johan Arndt s. 8

Näin on Jumala meitä kuljettanut

– Annikki ja Leevi Sirenin haastattelu s. 10

Herätyksen ihmisiä – Lukijaisten ketju s.13

Piispa Ivan Laptevin haastattelu s. 17

Matkaystävät ovat elämän suola

– Inna Nilsson s. 21

Esikoiset ry on Suomen evankelisluterilaisen kirkon lestadiolainen herätysliike. Vuonna 2016 perustettu yhdistys jatkaa esikoislestadiolaisuuden vanhaa herätysliikeperinnettä kansankirkkomme yhteydessä. Se nojaa uskossa ja elämässä Raamattuun ja luterilaiseen tunnustukseen. Lähetyskäsken mukaisesti yhdistys haluaa julistaa kaikkialla parannusta ja syntien anteeksiantamusta Jeesuksen nimessä. Sanoman ydin on, että pelastus on uskossa Kristuksen sovitustyöhön. Se tuottaa rakkauden hedelmiä.

Juhlakutsu

En ole voinut itse vaikuttaa syntymäkotiini enkä synnyinmaahani. Kiitän Luojaani siitä, että olen saanut syntyä täällä Suomessa rakastavaan ja turvalliseen kotiin ja saanut Suomen kansalaisuuden. Täällä isiemme maassa olen saanut varttua kestävien perusarvojen varassa, joita veteraanisukupolvi on puolustanut raskaina sodan hetkinä. Kiitämme heitä valtavan suuresta uhrauksesta kansallisen vapautemme ja itsenäisyytemme säilyttämiseksi. Ennen kaikkea annamme tästä kiitoksen kansojemme Kaitsijalle, joka oli voimanamme vaikeana aikana. Vaikka lapsuuskotini oli puitteiltaan vaatimaton, vallitsi siellä Jumalan rauha. Valitettavasti monien lähimmäisten lapsuudenkokemukset ovat paljon myrskyisimpiä.

Meillä jokaisella on oma kutsumustehtävämme rakentaa yhteistä isänmaatamme ja palvella lähimmäisiämme niillä lahjoilla, joita olemme saaneet. Riippumatta vakaumuksestamme meidän tulee ponnistella kaikkein vaikeimmassa asemassa olevien ihmisten auttamiseksi kaikkialla maailmassa. Jeesuskaan ei rukoillut sitä, että Isä ottaisi häneen uskovat pois maailmasta, vaan että varjेलisi heitä pahasta sekä julistaisivat ihmisille hyvää sanomaa Kristuksesta. Kiitollisin mielin saamme yhtyä tähän Jeesuksen rukoukseen juuri nyt, kun vietämme kirkkomme diakoniatyön juhluvuotta.

Kaikkivaltias Jumala on lahjoittanut minulle myös toisenlaisen valtakunnan kansalaisuuden. Sen rajoja ei ole piirretty ihmisten laatimiin karttoihin eikä sitä hallita ihmisten säätämällä laeilla, vaan Jumalan muuttumattomalla sanalla. Olen saanut myös tämän kansalaisuuden ilman omaa ansiotani Jumalan suuresta armosta ikuisesti voimassa olevalla testamentilla, kun Vapahtajamme on antanut henkensä syntieni tähden Golgatan ristillä. Sekä Raamattu että Jeesuksen armahtama sydämenikin vakuuttavat tämän ihmeen olevan totta joka päivä huolimatta omasta kompuroinnistani taivaan tiellä. Tämän valtakunnan kansalaisen täydellinen juhlahetki on silloin, kun matkan päättyessä saamme ikuisen rauhahan ja levon Jumalan luona taivaassa.

Tämä juhlakutsu on lähetetty myös sinulle, rakas lähimmäiseni, riippumatta siitä, millaiset lähtökohdat olet saanut elämääsi. Tämä kutsu on lähetetty sinua rakastavan Isän sydämeiltä. Ethän itsekkyydessäsi ja epäuskossasi hylkää tätä taivaallista kutsua ja lahjaksi annettavaa testamenttia? Ne ovat tarjona kaikille, jotka eivät voi syntisinä ja omien suorituksien varassa kohdata kaikkivaltiaista Jumalaa, vaan tarvitsevat joka päivä Jeesuksen sovitustyötä ja anteeksiantoa katuviin sydämiinsä. ■

Sakari Siltala

Armon Sana on Esikoiset ry:n julkaisu

2/2022, 6. vuosikerta
lokakuu 2022
Ilmestyy kaksi kertaa
vuodessa

Lehden toimituskunta

Eero Nieminen (vast.)
Tuomas Halme
Ilpo Harjutsalo
Jyrki Heinonen

Lehden grafiikka ja taitto

Hanna Halme

Toimituksen sähköposti

armonsana@esikoiset.fi

www.esikoiset.fi

Paino

Rannikon Laatupaino Oy

Sisältö:

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Ihmeellinen Neuvonantaja ja Väkevä Jumala – M. Luther
- 4–5 Armon Sanaa
- 6–7 Kaikki ihmiset kootaan kerran tuomiolle – Aarno Konttisen saarna
- 8–9 Kristityssä vallitsee aina lihan ja hengen väinen riita – Johan Arndt
- 10–12 Näin on Jumala meitä kuljettanut – Annikki ja Leevi Sirenin haastattelu
- 13–15 Heräyksen ihmisiä – Lukijaisten ketju
- 16 Lähetysväki kokoontui Helsingissä
- 17–18 Inkerin kirkon piispa Ivan Laptevin haastattelu
- 19 Seurakuntamatkat ulkomaille 2023
- 20 Ajankohtaisia asioita
- 21 Matkaystävät ovat elämän suola – Inna Siltala
- 22 Ajankohtaisia asioita
- 23–25 Lapset ja nuoret
- 26–27 Perhepalsta



Ihmeellinen Neuvonantaja ja Väkevä Jumala

*Martti Lutherin opetusta Joulun profetiasta.
Huonepostilla, viides joulusaarna.*

Näitä nimiä profeetta (Jes.9:5) antaa Herralle Jeesukselle mitä elävimmän kuvataksensa hänen virkaansa ja sitä apua, jota hän tahtoo meille antaa, kehottaessaan meitä uskoon.

Ihmeelliseksi hän sanoo lasta. Mitä voimme me, mitäpä enkelitkään voisivat tehdä muuta kuin ihmetellä ensiksikin sitä suurta tapahtumaa, että Jumala tulee ihmiseksi, ja sitten Jumalan sanomattoman suurta armoa ja rakkautta meitä ihmisiä kohtaan, että hän sillä tavalla auttaa meitä perkeleestä, synnistä, kuolemasta ja kadotuksesta? Järjellämme emme tätä ihmettä voi ensinkään ymmärtää emmekä kyvyillämme käsittää. Se on meille liian korkea asia. Ihmetellä sitä saamme, edemmäksi me emme tässä elämässä pääse. Eikä tämä lapsi ole ihmeellinen vain olemuksensa puolesta, vaan myöskin niihin tekoihin katsoen, joita hän tekee ihmisten keskuudessa.

Ensimmäiseen näiden ihmeellisten tekojen sarjassa viittaa hänen toinen nimensä: **Neuvonantaja**. Se voi sekä tahtoo auttaa, ei vain ajallisissa ja ruumiillisissa asioissa, vaan iankaikkisuustarpeissamme. Mitä neuvoja hän antaa? Perin ihmeellisiä, niinkuin luemme Gideonin sotaretken kuvauksessa. Hän vain antaa meille sanansa ikäänkuin pasuunaksi, käskien meidän pitää siitä lujasti kiinni, sitä uskoa ja tunnustaa. Se sana on myöskin valkeus, joka valaisee meitä synnin, Jumalan vihan ja kuoleman pimeydessä. Kristus itsekin puhuu näin: *»Minä olen tie, totuus ja elämä.»* *»Olkaa turvallisella mielin, minä olen voittanut maailman.»* *»Ei yksikään, joka uskoo minuun, ikinä kuole.»* *»Tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet tosi Jumala ja sen, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.»* *»Parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessänsä.»* *»Menkää ja tehkää kaikki kansat opetuslapsikseni kastamalla heitä.»* *»Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu»* jne. Ku-

ka voisikaan mainita tässä kaikki samankaltaiset raamatunpaikat? Se siis on Kristuksen antama neuvo, että me pääsemme vapaiksi synnistä ja kuolemasta, jos me oikealla uskolla omistamme ja viljelemme hänen sanaansa ja pyhiä sakramenttejansa.

Mutta Kristusta ei vain sanota neuvonantajaksi, vaan myös **Väkeväksi**. Me ihmisetkin voimme antaa toinen toisellemme hyvää tarkoittavia neuvoja; neuvot eivät kuitenkaan aina ole toteutettavissa eivätkä aina menesty. Sitä ei tarvitse peljätä Herran Jeesuksen neuvojen suhteen, sillä hänellä on annettavana se valta ja voima, että joka hänen neuvoansa seuraa, menestyy, eivätkä perkele ja helvetin portit voi sitä menestystä estää. Miten hän taas meille neuvojansa jakaa, ja miten me häneltä neuvoja saamme, sen jo kuulumme: hän tekee sen sanallansa, jonka hän on meille antanut, ja joka on Jumalan voima, kuten apostoli Paavali sanoo, itsekullekin uskovalle pelastukseksi.

Mistä tämä lapsi on saanut sellaisen väkevyyden, sen osoittaa seuraava nimitys: **Jumala**. Jumala todella voi väkevyytensä osoittaa. Ei ketään sanota väkeväksi, ennen kuin hän on voimansa osoittanut, että hän todellakin on väkevä. Tällä nimityksellä Pyhä Henki viittaa Jumalan lauseeseen Adamille paratiisissa: *Vaimon siemen oli rikki polkeva käärmeen pään*. Aina Aadamin lankeemuksesta asti onkin Kristuksen vakituksena tehtävänä ollut perkeleen vastustaminen, omiensa suojeleminen ja vihollisen pakoon ajaminen, kunnes hän vihdoin voitti ja kukisti hänet omassa lihassaan ja ruumiissaan. Kristus nousi kuitenkin kuolleista kolmantena päivänä ja hallitsee nyt iankaikkisena Jumalana ja samalla tosi ihmisenä kaikkia, perkelettäkin. Tätä voittoa, jonka Jumalan Poika yhä on saanut perkeleestä, profeetta tässä tarkoittaa nimittäessään häntä Väkeväksi Jumalaksi. ■

Kadonnut ja jälleen löytynyt

Luukkaan evankeliumissa on tuttu kertomus kadonneesta lampaasta ja kadonneesta hopearahasta. (Luuk:15:1-10)

Monenlaisia ihmisiä oli tullut Jeesusta kuuntelemaan ja fariseukset tapansa mukaan moittivat Häntä siitä, että hän otti syntisiä vastaan ja söi heidän kanssaan. Fariseukset pitivät itseään hyvinä ja hurskaina ihmisinä. Omassa vanhurskautessaan he näkivät muut ihmiset syntisinä ja halveksivat heitä. He mittasivat ihmisiä sillä, miten nämä noudattivat lain käskyjä ja isien perinnäissääntöjä.

Jeesus kääntää vertaustensa kautta fariseusten käsityksen aivan päinvastaiseksi. Jumala rakastaa syntistä ihmistä ja tahtoo, ettei yksikään heistä eksyisi ja joutuisi eroon Hänen laumastaan. Sen tähden Hän lähtee etsimään kadonnutta lammastaan ja etsii niin kauan, kunnes löytää hänet.

Ei ole niin suurta syntistä, joka ei olisi Jeesuksen rakkauden arvoinen. Onhan Hän ottanut meidän kaikkien synnit kannettavakseen ja sovittanut ne täydellisesti meidän puolestamme kärsimisellään ja ristinkuolemallaan. Tämän kaiken Hän on tehnyt pelkästä rakkaudesta meitä kohtaan.

Jeesus etsii kadonnutta lammastaan sanansa kautta. Ei ole niin kauas eksynyttä, ettei Jeesus kykenisi häntä löytämään eikä niin vähäarvoista, ettei Jeesus hänestä välittäisi. Ei myöskään niin syvälle langennutta, ettei Kristus pystyisi häntä nostamaan. Sanassaan Hän vakuuttaa kadonneelle synnin vaivaamalle ihmiselle, että kaikki synnit on annettu anteeksi Jeesuksen sovintoveren tähden.

Kun kadonnut lammas tai kadonnut raha löydetään, se synnyttää iloa taivaassa ja maan päällä. Kun eksynyt lammas vapautetaan synnin taakasta, synnyttää se ilon vapautetun sydämessä. Myös ystävät ja seurakunta saavat iloita siitä. Tekstimme kertoo, että taivaassakin iloitaan syntisestä, joka tekee parannuksen. Jumalan armon tunteminen sydämessämme saakoon meitä pysymään Hänen rakkaudessaan ja rakastamaan myös lähimmäistämme.

Lasse Tamsi

Taivaan kansalaisena maailmassa

Suomen maan kansalaisena meillä suomalaisilla on mahdollista saada Suomen passi. Passi mahdollistaa liikkumisen maasta toiseen ja paluun omaan kotimaahan.

Voidaan varmaan ajatella, että meillä kaikilla kristityillä on Taivaan kansalaisen passi. Se on passi, jonka Taivaan Isä myöntää kaikille maailman ihmiselle. Se oi ole paperista ja pahvista tehty, vaan sydämeen tallennettu uskon kautta näkyvä passi. Taivaan kansalaisen passissa, aivan kuten maallisessa passissa, on passin myöntäneen viranomaisen tunnistet ja leima: Se on Golgatan ristin kuva ja sen on allekirjoittanut Jeesus Kristus omalla verellään. Taivaan kansalaisen passissa ei tarvita passin omistajan allekirjoitusta eikä sormenjälkeä, sillä passin myöntäjä – Taivaan Isä tuntee meidät jokaiset nimeltä. Meidän ei ole myöskään tarvinnut hakea passia vaan se on meille annettu ilmaiseksi. Uskon, että se on yhteinen kristittyjen rukous, että kaikki ihmiset – niin pienet lapset, kuin vanhemmatkin – saisivat tuon Taivaan kansalaisen passin ja sen myötä elämänmatkalleen tarkoituksen ja tavoitteen.

Täällä maan päällä eläessämme kristityn elämää kuvataan usein elämän pituisena matkana. Kristityn matkan pää on Taivaan koti, jonne Kristus on itse sanonut menevänsä laittamaan meille sijaa. Raamatussa vanhan testamentin puolella kuvataan Israelin kansan matkaa Egyptin orjuudesta luvattuun maahan. Ja aivan kuten Israelin kansaa erämaavaelluksella, tahtoo Taivaan Isä johdattaa meitä tämän ajan kristittyjä kulkemaan läpi elämän eri koetelemusten onnellisesti perille. Niin kuin saamme lukea Mooseksen kirjasta, että päivällä heitä suojasi pilvipatsas ja yöllä heitä johdatti tulipatsas. Ja kunkin päivän tarpeen Jumala antoi heille ruokaa ja vettä matkan aikana. Niin myös me saamme luottaa Jumalan johdatukseen joka päivä.

*Sydämessä soi jo ääni
taivaan kiitossävelten.
Toivossa nyt nostan pääni,
uutta maata tähyilen.
Uutta virttä Karitsalle
siellä sitten veisataan,
ylistystä Jumalalle
väsymättä milloinkaan.*

Virsi 621:5

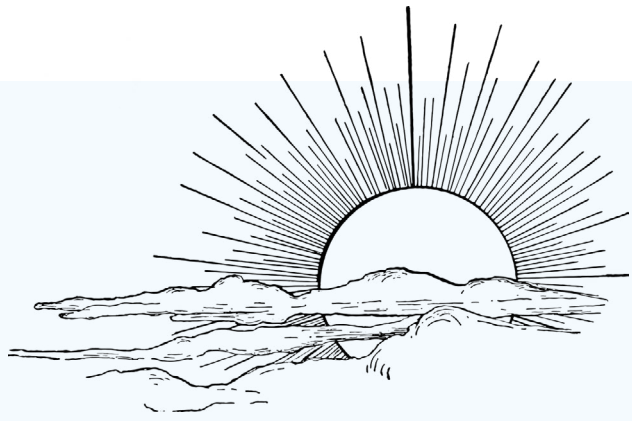
Antti Rytkönen

Herran huoneessa

Herran huoneesta puhuttaessa ajatukset menevät rukoushuoneisiimme tai kirkkotiiloihin, missä Jumala palvelee meitä sanallaan ja sakramenteillaan. Tottahan se onkin, ne ovat vihityt siihen tarkoitukseen Jumalan sanalla ja siunauksella. Mutta asuuko Herramme käsillä tehdyissä asumuksissa?

Profeetta Jesaja kirjoittaa: *"Herra asuu niiden luona, joilla on nöyrä mieli ja särjetty sydän."* Jeesus sanoo: *"Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa; katso, täällä se on, tai tuolla, sillä katso, Jumalan valtakunta on sisäisesti teissä"* (Luuk. 16-17:21). Tämä Herran huone on se, mistä Heparalaiskirjeen kirjoittaja kirjoittaa: *"Te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö"* (Hepr. 12:22). Tämä Herran huone, Jumalan armovaltakunta, on laskettu taivaasta uudensyntymisen päivänä jokaisen Jumalan lapsen sydämeen.

Herran huoneeseen on vain yksi ovi, Jeesus Kristus. Sielun vihollinen, omavanhurskaus, haluaisi muuttaa tuon oven hyvin ahtaaksi ja rajata sen vain johonkin tiettyyn joukkoon. Tai avartaa sen niin avoimeksi, että ilman sydämen ja mielen muutosta kaikki olisivat mahdollisia menemään taivaan valtakuntaan. Mutta taivaan tie ei mene Kirkastusvuorelta suoraan Taivaaseen astumisen vuorelle. Se kulkee Getsemanen ja Golgatan mäen kautta, monen ahdistuksen, murheen ja vaivan kautta. Ei ole oikopolkuja. Jokaisen Jumalan valitun ihmisen Herran Henki kuljettaa sydämen särkymäpaikalle, katsomaan kärsivää maailman Vapahtajaa. Täällä Pyhä Henki aukaisee uskon ovea ja valmistaa uutta sydäntä. Murheellisille ja särjetyille sydämille Jeesus näyttäytyy ylösnousseena ja lähettää hyvän Pyhän Henkensä. Tämä Henki on lapseuden Henki, jossa huudamme Abba! Isä! Tämä uskon tie on kokonaan Jumalan teko meissä. Mikä ihmeellisintä, suunta on koko ajan se, että Jumala johdattaa ja lähestyy meitä kurjia syntisiä, me emme Häntä. On suuri armo, kun Taivaan Isä on kutsunut ja johdattanut meitä tälle tielle. Olemme saaneet tuntea jossain määrin sydämissämme sitä vaivaa mitä synti ja langennut luontomme on aiheuttanut. Mutta myös iloa ja rauhaa, kun Jeesus maailman Vapahtaja on syntynyt sydämилlemme. Saman tien ovat ensimmäiset opetuslapset kulkeneet ja kaikkien kaikkina aikoina on kuljettava sama elämän tie.



Jeesus sanoo: *"Joka ei synny uudesti ylhäältä ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa (Joh. 3:3). Ja jatkaa; jos joku ei synny vedestä ja hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan"* (Joh. 3:5).

Herran huoneesta, armon ja anteeksiantamuksen valtakunnasta kuuluu Hyvän Paimenen kutsuva ääni kaikille janoisille. Tulkaa elämän veden lähteelle. Tämä elämän vesi, evankeliumi, on tarjolla kaikille, jotka janoavat iankaikkista elämää. Uskon saarna särjetyille sydämelle on synnyttävä ja uudistava voima Pyhässä Hengessä. Uskokaamme kaikki kiusatut, vaivatut, epäileväiset ja erehtyväiset syntimme anteeksi annetuiksi Jeesuksen pyhässä nimessä ja kalliissa sovintoveressä iloon ja vapauteen asti. Kiittäkäämme rakasta Taivaallista Isäämme suuresta armosta, että Hän on synnyttänyt meidät lapsikseen.

*On maja valmistettu
jo rauhan lapsille,
tuoreessa viinipuussa
köyhille sieluille.
Me saamme Jeesukselle
jo laulaa kiitosta,
katsella rauhan rantaa,
mi saadaan armosta.*

Virsi 649:4

Anssi Östman

Kaikki ihmiset kootaan kerran Tuomarin eteen, oikealle tai vasemmalle puolelle

*Aarno Konttisen saarna Lammin kirkossa
Tuomiosunnuntaina 21.11.2021
Matt. 25: 31-41*

Jumalan armon ja Jumalan rauhan tervehdys kaikille teille, jotka olette seuraamassa tätä messua täällä Lammin kauniissa kirkossa ja myös muualla.

Tällä sunnuntaipäivällä on pysäyttävä ja puhutteleva nimi: Tuomiosunnuntai. Sana tuomio tuo mieleen jännittävää ja pelottavaa, jotakin sellaista, mikä on lopullista. Meidän tuomiomme koskee meidän tulevaisuuttamme ja se tulee meidän ulkopuolelta. Meidän kohtalomme on muiden käsissä. Tuomiolla me olemme tuomarin armoilla. Päivän evankeliumi kertoo

viimeisen tuomion tapahtumista. Siinä hetkessä ihminen on Tuomarinsa edessä vailla mahdollisuutta itse vaikuttaa kohtaloonsa ja tulevaisuuteensa. Silloin on kysymys asiasta, joka ei enää koskaan tule muuttumaan. Tämä evankeliumi ei ole vertaus, vaan se on Jeesuksen puhuma profetia asioista, jotka tapahtuvat silloin kun ihmisen aika täällä maan päällä on ohitse ja koko luomakunnan aika on kulunut loppuun. Silloin tulee hetki, jolloin Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Luettu teksti ei jätä epäselväksi sitä, kenellä siinä hetkessä on käsissään kaikki valta ja kenellä on oikeus tuomita, eikä jää epäselvyyttä siitä, kuka on tuomittavan osassa ja mikä on tuomio. Jeesus Kristus istuu toisessa tulemisessaan valtaistuimellaan, Hänen kirkkautensa ja kunniansa istuimella. Kaikki kansat ja kaikki ihmiset, jotka ovat tänne kerran syn-



Kuva: Roine Piirainen, Lammin kirkko

tyneet, kootaan hänen eteensä ja hän jakaa heidät kahteen eri joukkoon. Toisia kutsutaan omistamaan valtakunta, joka on ollut valmiina jo ajan alussa maailman luomisesta asti. Toisia käsketään menemään sellaiseen paikkaan, jota ei ole alun perin valmistettu ihmiselle. Se paikka on valmistettu saatanalle ja hänen enkelilleen.

Kristuksen kuninkuus tulee hyvin näkyvällä tavalla kaikille esiin. Siksi tämän päivän teema on myös Kristuksen kuninkuuden sunnuntai. Luetun tekstin pitäisi pysäyttää kaikkia ihmisiä ajattelemaan. Tä-

mä sana koskee kaikkia eikä kukaan voi välttää Tuomarin eteen joutumista. Näin jokaisella on paikkansa jommassakummassa joukossa. Kukaan ei jää tuomioistuimen eteen, vaan kaikille osoitetaan paikkansa. Näillä kahdella joukolla on erilaiset ikuisuuden ajat.

Jokaisen ihmisen suuri kysymys pitäisi olla, että onko minun paikkani tuomarin oikealla vai vasemmalla puolella. Sillä hetkellä millään muulla kysymyksellä ei ole mitään merkitystä. Tekstistä kävi ilmi tuomio ja tuomion perustelut. Jeesus Kristus perustelee tuomion niillä teoilla, joita ihminen on tehnyt tai jättänyt tekemättä elämänsä aikana. Minun oli nälkä ja te annoitte minulle ruokaa, minun oli jano ja te annoitte minulle juotavaa. Olin koditon ja te otitte minut luoksenne, olin alasti ja te vaatetitte minut. Olin sairas ja te kävitte minua katsomassa. Olin vankeudessa ja te tulitte minun luokseni. Näillä perusteilla

ohjattiin ihmisiä tuomarin oikealle puolelle. Toisille sanottiin, että heiltä puuttuvat nämä teot ja siksi he saavat ankaran tuomion: Menkää pois!

Tämä kuulostaa oudolta. Onko niin, että kun meitä viimeisellä tuomiolla tuomitaan ikuisuuteen, niin meidät tuomitaan sen perusteella, mitä me olemme tehneet tai jättäneet tekemättä? Voiko tämä johtaa siihen, että kun me painamme silmämme viimeisen kerran kiinni täällä ajassa, niin siinä hetkessä me emme vielä tiedä, onko meidän tekemme riittävät siihen, että saisimme kuulla vapauttavan tuomion viimeisenä päivänä viimeisellä tuomiolla Tuomarin edessä?

Oikealla puolella oleville sanotaan: ”Tulkaa minun isäni siunaamat”

Oikealle puolelle asetetuille sanottiin, että heillä on Isän siunaus ja että he ovat vanhurskaita. Tuomari sanoi heille: Tulkaa tänne te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut teitä varten valmiina aina maailman luomisesta asti. Ei siis niin, että heitä siinä hetkessä siunataan. He ovat olleet siunauksesta osallisia jo silloin, kun heitä ja kaikkea kansaa on koottu tuomiolle. Tuomarille on selvää, kun kaikki kansat kootaan, hän erottaa heidät ja sitten ilmoittaa tuomion. Tuomio on ollut olemassa ja se nyt julistetaan kaikkien kuultavaksi. Ne, jotka asetetaan Tuomarin vasemmalle puolelle eivät ole vanhurskaita, vaan heistä sanotaan, että he ovat kirottuja. He ovat kirouksen alla jo silloin, kun heitä kutsutaan suureen oikeudenkäyntiin. Raamattu on hyvin selkeä siinä, kuinka ihminen vanhurskautetaan eli kuinka syntiin langennut ihminen tulee vanhurskaalle Jumalalle kelpaavaksi. Ainoastaan uskomalla Jeesukseen Kristukseen ja yhdistymällä uskossa siihen sovintoon, jonka Jumala on Pojassaan tehnyt. Uskomalla sen syntien anteeksisaamisen armoevankeliumin sanan, jota Jeesuksen veljet ja sisaret julistavat jo täällä armon ajassa.

Uskossa tehdyt rakkauden teot eivät jää muistiin

Tuomion perusteeksi luetellut teot ovat Jumalan tekoja, jotka Jumalan hengen voimasta tulevat esiin uskovissa ihmisissä. He eivät niitä itse muista tehneensä. Koska me olemme nähneet sinut nälkäisenä ja janoisena? He eivät voi muistaa niitä, koska ne eivät ole heidän omia tekojaan, vaan Jumalan tekoja. Usko tekee rakkauden kautta työtään. Uskomisen kohde on Jeesus Kristus ja rakkauden kohde ja rakkauden tekojen kohde ovat meidän lähimmäisemme. Erityisesti ne vähimmät veljet ja sisaret, jotka ovat samasta uskosta osalliset ja kärsivät puutetta ja tarvitsevat meidän apuamme. Raamattu opettaa, että Jumalan

rakkaus heijastuisi meistä kaikkiin ihmisiin. Meidän tulee auttaa ja rakkaudella kohdella kaikkia ihmisiä, mutta erityisesti niitä, jotka ovat meidän veljiämme ja sisariamme uskossa.

Johanneksen evankeliumissa luvussa 12 on sanat: Minä olen valo ja olen tullut maailmaan siksi, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen. Jos joku ei noudata minun sanojani, vaikka on ne kuullut, en minä häntä tuomitse. En ole tullut tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan sen. Jos joku torjuu minut eikä ota sanojani vastaan, hänellä on kyllä tuomariinsa. Se sana, jonka olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä. En minä ole puhunut omissa nimissäni. Isä, joka on minut lähettänyt, on määrännyt, mitä minun tulee puhua ja julistaa. Ja minä tiedän, että Hänen käskynsä antaa ikuisen elämän. Kun puhun, puhun siis niin kuin Isä on käskennyt minun puhua. Toisaalla Johanneksen evankeliumissa on sanat, että Hän on tullut maailmaan pannakseen toimeen tuomion. Sellaisen tuomion, jossa sokeat saavat näkönsä ja näkevästä tulee sokeita. Tuomio tapahtuu jo täällä ajassa. Jeesus ei ole täällä tuomarina, vaan hän on tullut tuomaan pelastuksen ihmisille. Hän julistaa sitä, mitä Isä on käskennyt hänen puhua: Sanomaa pelastuksesta, sanomaa ikuisen elämän mahdollisuudesta Jeesuksessa Kristuksessa ja sanomaa syntien anteeksi saamisen armosta.

Armonajassa Kristukseen uskovia tuomitaan armolla ja laupeudella

Suuri kysymys on: Olenko kerran Tuomarin oikealla vai vasemmalla puolella? Kaikki ihmiset kohtaavat tuon kysymyksen, kun on kysymys siitä, otanko vastaan Jeesuksen tuoman sanoman. On suuri Jumalan armo, että saa tuntea oman syntisyytensä ja että saa uskoa pelastuksen sanomaan. On suuri Jumalan armo tulla tuntemaan, että olen vain syntinen ihminen ja siksi tarvitsemme kokonaisen, täyden evankeliumin ja pelastuksen sanan. Jeesus sanoo: Joka torjuu minut eikä ota sanojani vastaan, hänellä on kyllä tuomariinsa. Sana, jonka olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä.

Saamme kiittää Jumalaa siitä, että olemme elämämme aikana saaneet tulla hänen eteensä tuomittaviksi. Täällä meitä tuomitaan armolla ja laupeudella ja täällä me saamme syntisinä kuulla ihanan tuomion: Usko kaikki syntisi anteeksi Jeesuksen Kristuksen, sinun Kuninkaasi ja Vapahtajasi nimen ja sovintoveren tähden. Tämä tuomio ei muutu silloinkaan, kun Jeesus ajan lopussa istuu kirkkautensa valtaistuimella. Silloin tämä tuomio kuuluu: Tule sinä Isän siunauksen omistaja. Tule ikuisen iloon, joka on ollut juuri sinua varten valmiina maailman luomisesta asti. Amen. ■

Kristityssä vallitsee aina lihan ja hengen välinen riita

*Ote Johan Arndtin kirjasta
Totisesta kristillisyydestä*

*”Jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii miele-
ni lakia vastaan.” Room.7:23*

Jokaisessa tosi kristityssä on kaksi ihmistä, sisäl-
linen ja ulkonainen. Nämä kaksi ovat tosin kyl-
lä yhdessä, mutta ovat myöskin toinen toistansa
vastaan, niin että toisen elämä on toisen kuolema.
Jos sisällinen ihminen elää ja hallitsee, niin ulko-
nainen kuolee. Jos ulkonainen elää, niin täytyy si-
sällisen kuolla, niin kuin Paavali sanoo: *Vaikka ul-
konainen ihmistemme menehtyykin, niin sisällinen
kuitenkin päivä päivältä uudistuu.* (2. Kor. 4:16)

Näitä kahta Paavali nimittää roomalaiskirjees-
sä mielen laiksi ja jäsenten laiksi. Kirjeessä gala-
talaisille hän sanoo niitä hengeksi ja lihaksi. *Liha
himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan*
(Gal. 5:17).

Jos Henki pääsee voitolle, elää ihminen Kristuk-
sessa ja Jumalassa, ja häntä sanotaan hengelliseksi
ihmiseksi ja hän elää uudessa syntymisessä. Mut-
ta jos liha on voittajana, niin ihminen elää perke-
leessä ja vanhassa syntymisessä ja häntä kutsu-
taan lihalliseksi ihmiseksi; *lihan mieli on kuolema*
(Room. 8:6). Niinpä sen mukaan, mikä ihmisessä
hallitsee, hän saa myöskin nimensä Raamatussa,
ja niin häntä kutsutaan joko lihalliseksi tai hengel-
liseksi ihmiseksi. Kun nyt siis tässä sodassa voit-
taa pahat himonsa, niin se on väkevyudeksi sisäl-
liselle ihmiselle, mutta ellei voita, on se uskon ja
hengen heikkoutta, sillä usko ja henki ovat yk-

si, niin kuin kirjoitettu on: *meillä on sama uskon
Henki* (2 Kor. 4:13).

Joka voittaa itsensä ja pahat halunsa, on paljoa
väkevämpi kuin se, joka voittaa vihollisensa, ku-
ten Salomo sanoo: *Pitkämielinen on parempi kuin
sotasankari, ja mielensä hillitsijä parempi kuin
kaupungin valloittaja* (San. 16:32). Jos siis mie-
lit saada suuren voiton, voita itsesi, voita kiukku-
si, ylpeytesi, ahneutesi ja pahat himosi, niin olet
voittanut saatanan valtakunnan. Näihin näet saa-
tanen valtakunta perustuu. Maailmassa on ollut
jaloja sotamiehiä, jotka ovat auttaneet kaupunkia
voitettaessa, mutta eivät ole kyenneet voittamaan
itseänsä.

Jos elät lihasi mukaan, niin sinä tapat sielusi. On
parempi, että henki voittaa ja sitä kautta tulee ruu-
miskin autetuksi, kuin että ruumis voittaa ja sen
kautta hukkuu sekä sielu että ruumis. Tähän so-
pii tämä: *Joka elämäänsä rakastaa, kadottaa sen;
ja joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, hän on
säilyttävä sen iankaikkiseen elämään* (Joh.12:25).
Tämä tosin on kova sota, mutta se tuottaa kun-
niallisen voiton ja antaa kauniin kruunun. *Ole us-
kollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinul-
le elämän kruunun* (Ilm. 2:10). Ja vielä: *Tämä on
se voitto, joka on voittanut maailman, meidän us-
komme* (1. Joh.5:4). Mutta maailma on sydämes-
säsi; voita itsesi, niin olet voittanut maailman.
Joku saattaa nyt sanoa: ”Mitä minun siis pitää teh-
dä, kun synty tahtoo välistä vastoin minun tahtoa-

ni voittaa? Olenko minä sen tähden kadotuksen alainen enkä Jumalan lapsi?” Johanneshan sanoo: *Joka syntiä tekee, hän on perkeleestä* (1.Joh. 3:8). Vastaus: jos sinulla on sota lihan ja hengen välillä, niin että tulet tehneeksi sitä, mitä et tahtois, niin kuin Paavali sanoo, on se merkki siitä, että sydämesi on uskollinen ja että usko ja henki sotivat lihaa vastaan.

Paavali opettaa näet omalla esimerkillään, että sellainen sota on jumalississa ja uskovaisissa, kun hän sanoo: *Jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on* (Room. 7:23); *Tahto kyllä minulla on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä teen* (Room. 7:18,19); *minä viheliäinen ihminen, joka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?* (Room. 7:24). Tämä merkitsee: ”Kuka pelastaa siitä ruumiista, jossa asuu synty ja kuolema, jotka minua niin raskastavat ja vaivaavat?” Tästä samasta asiasta myös itse Herra sanoo: *Henki tosin on altis, mutta liha on heikko* (Matt. 26:41).

Silloin kuin vielä on tämä sota ihmisessä, silloin ei hänessä vielä ole synty vallalla, sillä mitä vastaan soditaan, se ei ole vielä voittanut. Ja kun ei vielä synty hallitse ihmistä, vaan henki sotii syntiä vastaan, niin ei myöskään ole ihminen kadotuksen alainen. Vaikka kaikilla pyhillä on ollut syntiä, kuten Paavali sanoo: *Minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää* (Room. 7:18), ja Johannes sanoo: *Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme ja totuus ei ole meissä* (1. Joh. 1:8), niin ei kuitenkaan meitä sisällä asuva synty kadota, vaan hallitseva synty. Ja kun ihminen sotii syntiä vastaan eikä siihen suostu, ei hänelle syntiä lueta, niin kuin Paavali puhuu: *Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat* (Room. 8:1); tämä merkitsee; niille, jotka eivät anna lihan hallita. Ne taas, jotka eivät tiedä eivätkä tunne sellaista sotaa, eivät ole vielä uudestisyntyneet, heitä synty hallitsee eikä heillä ole voittoa, vaan ovat voitettut. He ovat synnin ja kuoleman orjat ja kadotuksen alaiset, niin kauan kuin he synnin val-

lan alla ovat.

Tätä Jumala on kuvannut kanaanilaisten kautta. Jumala salli kanaanilaisten asua Israelin keskuudessa (Joos. 16:10), mutta he eivät saaneet hallita, vaan Israelin tuli olla siellä vallassa. Samoin pyhissäkin on paljon syntiä, mutta ne eivät saa heitä hallita eli olla vallassa. Uuden ihmisen, joka on Israel eli Jumalan voittaja (1.Moos.32:28) tulee voittaa, mutta vanhan ihmisen pitää tulla nujerretuksi.

Uuden ihmisen tuntomerkki on alinomainen sota vanhaa ihmistä vastaan ja se tätä vahvistaa ja pitää voimassa. Hengen väkevyys ja voitto on oikean israelilaisen eli uuden ihmisen tuntomerkki. Sota

on kristitylle ominaista. Kanaanin maan pitää tulla sodalla voitetuksi ja omistetuksi. Vaikka niinkin tapahtuisi, että kanaanilaiset eli liha pääsisi valtaan, ei kuitenkaan Israelin eli uuden ihmisen pidä jäädä pitkäksi aikaa sen alaiseksi, eikä synnin eli kanaanilaisten pidä saada hallita, vaan Jumalan armon kautta ihmisen tulee pian tointua, nousta ja lähteä totisen parannuksen

kautta anomaan syntinsä anteeksi ja huutamaan avuksensa sitä oikeaa Joosuaa, joka on Herran kansan ruhtinaana, että Hän vahvistaisi ja auttaisi voittamaan.

Silloin peitetään, unohdetaan ja anteeksiantetaan entinen lankeemus, ja ihminen uudistetaan elämään ja liitetään Kristukseen. Ja vaikka sitten vielä tunnet itsessäsi paljon lihan heikkoutta, niin että et jaksa tehdä kaikkea sitä hyvää, mitä tahtoisit, niin sinulle luetaan kuitenkin niin kuin katuvaiselle sielulle Kristuksen ansio, ja sinun syntisi peitetään Hänen täydellisellä kuuliaisuudellansa. Sellaiselle jokapäiväisen parannuksen tekijälle ja synnistä nousijalle luetaan aina Kristuksen ansio ja hän saa sen myös uskoa.

Mutta jumalattomalle ja katumattomalle, joka huvittaa itseänsä synnissä ja antaa lihallensa vapaan vallan, ei lainkaan lueta Kristuksen ansiota, eikä hänen pitäisi niin luullakaan, sillä miten hyödyttäisi Kristuksen veri sitä, joka sen jalkoihinsa talaa? (Hepr.10:29). ■

Annikki ja Leevi Siren

Elokuun loppupuolella saimme vieraaksi kotiimme Annikki ja Leevi Sirenin kertomaan siitä, kuinka Jumala on heitä kuljettanut ja siunannut elämänsä aikana. Haastattelu aika sovitteltiin sen jälkeen, kun paras mustikanpoiminta aika oli takana. Vuosien ja vuosikymmenien aikana on Annikki ollut ahkera metsässä kävijä ja hänen keräämistään marjoista on moni kristitty ystävä saanut nauttia. Leevin liikkuminen metsässä on vaikeutunut, kun vuodesta 2004 lähtien hän on liikkunut kynnärsauvojen avulla.

Annikin koskettava elämäntarina

Annikki aloittaa kertomalla lapsuudenkodistaan, Mertasen perheestä, joka asusteli pienessä talossa Liperi-nimisessä kunnassa Tutjunniemessä Pohjois-Karjalassa. Tässä pienessä pirtissä asui kuusi sisarusta yhdessä äidin ja isän kanssa. Olin perheen kolmanneksi nuorin lapsi. Aikaisemmin myös samassa pirtissä asui äidin vanhemmat. Tässä mökissä oli vain yksi huone ja alahirret alkoi-

vat olla jo lahoja. Näitä lahonneita kohtia paikattiin isän vanhoilla sarkahousuilla.

Myöhemmin isä rakensi torpan viereen kirvesmiehen kanssa hirsitalon, jossa oli myös pikkukamari ja se oli mielestäni jo linna. Jumalan Sanaa sain kuulla äidin kautta, kun hän luki iltarukouksen meille lapsille, mutta tämä jouduttiin tekemään isältä salaa. Isä oli pelottava ja ankara mies. Hänelle ei uskaltanut juurikaan puhua. Äiti rakasti meitä lapsia. Hän joutui myös kärsimään isän ankaruudesta ja väkivaltaisuudesta. Jumalaan turvaten hän jaksoi päivästä toiseen. Hänen koettelemuksiinsa kuului myös näkövammaisuus.

Omatunto muistutteli jo varhaisessa nuoruudessa

Minulla oli kuitenkin mahdollisuus käydä lapsena pyhäkoulussa ja Jumala alkoi kolkutella Sanansa kautta minun omaatuntoani. Olin nuorena tyttönä raisu sekä vilkas ja keksin monenlaisia kepposia. Eikä tekemiset jääneet pelkästään kepposiin, vaan syyllistyi myös tihutöiden tekemiseen. Pyhäkoulun opettaja kävi raamatunkerto-

muksia läpi ja niitä kuunnellessa omatuntoni muistutti, että olen toiminut väärin.

Vilkkauteni kuitenkin painoi alas näitä opetuksia ja syyllistyi taas erilaisiin tekoihin, jotka olivat vastoin äidin antamia neuvoja ja niitä elämänohjeita, joita pyhäkoulussa olin saanut kuulla. Aika ajoin kuitenkin omatunto muistutti, että minulle ei käy hyvin, jos minä kuolen. Synninkuormaa alkoi kertymään sydämelleni.

Ollessani kaksitoistavuotias isän ollessa erittäin huonolla tuulella hän uhkasi lopettaa koko perheen. Isä hermostui, kun töistä tullessaan huomasi lehmän karanneen ja söi pellolla, johon lehmä ei olisi saanut mennä. Silloin minulle tuli todellinen hätä, joudun kadotukseen, jos isä toteuttaa uhkauksensa. Kaikki ne pahat tekoni olivat tunnollani, jotka olivat sovitamatta Taivaallisen Isän kanssa.

Ankara isä

Olimme keskimmäisen veljeni kanssa laittamassa päreitä navetan uudelle katolle. Ollessamme navetan katolla ajattelin, jos isä



Annikki ja Leevi

tulee, niin juoksen katon toiselle lappeelle ja hyppään sieltä alas. Juoksen naapuriin, jossa asui uskovainen perhe. Tätä perhettä ei varsinkaan isäni puheissa arvostettu, mutta ajatukseni oli, jos he voisivat jotakin turvaa ja lohtua minulle antaa. Isä kuitenkin sillä kertaa rauhoittui eikä toteuttanut uhkaustaan muuten kuin hakaamalla äidin mustelmille. Äiti jäi kuitenkin makaamaan maahan ja tekeytyi toimintakyvyttömäksi. Kun isä lähti ottamaan lehmää kiinni, pakeni äiti metsään ja käveli tuttuun taloon yli kymmenen kilometrin päähän. Äidin mielessä oli ilmiantaa miehensä, mutta Jumalan kasvojen edessä antama lupaus rakastaa puolisoaan myötä- ja vastoinikäymisissä esti häntä näin tekemästä. Hän toipui parisen viikkoa tästä tapahtumasta, ollen pois kotoa. Minä nuorena tyttönä, kannoin vastuuta tänä aikana äidin tehtävissä.

Siitä lähtien minä rukoilin Jumalaa, että Hän järjestäisi minulle jonkin paikan, jotta pääsisin pois kotoa. Kyllä minä sitten korjaisin elämäni. Naapurin pojan kanssa me syyllistytimme erilaisiin tekoihin. Hän kuitenkin huomasi, et-

tä minussa on jotain muutosta tapahtunut. Kerran hän kysyi, että ei kai sinusta vaan ole uskovaista tullut? Se oli minulle kova paikka. Olisin halunnut kertoa totuuden. Olen matkalla iankaikkiseen kadotukseen. Kuoleman pelko oli suuri. Jouduin isän pelon takia kiroten kieltämään, ettei minusta koskaan uskovaista tule. Jumala ei kuitenkaan hylännyt minua.

Naapurissa pidetyissä seuroissa kirkastui taivaan tie

Naapurin uskovainen perhe, jota pidettiin kylällä kummallisena perheenä, järjesti seurat. Pääsin lähtemään niihin seuroihin, jossa **Luoman Kalle** saarnasi. Kävin kyllä sitä ennen helluntailaisten kokouksissa salaa jonkun kerran. Ne kokoukset eivät kuitenkaan vastanneet minun sieluni hätään. Kun isä ei ollut viikonloppuna kotona, niin kävin joitakin kertoja myös kirkossa. Olin heränneellä tilalla ja rukoukseni Jumalan puoleen oli, että Hän auttaisi.

Kun istuin siellä naapurin pirtissä ja kuuntelin tarkkaan Luoman saarnaa. Silloin Jumala kir-

kasti minulle, että tuossa on se taivaan tie, jota olen etsinyt. Me kaikki olemme syntisiä ihmisiä ja meidän on tehtävä parannus täällä armonajassa, jonka Taivaallinen Isämme on meille antanut. Se oli ihmeellinen hetki. Olisin halunnut lähteä siinä hetkessä anomaan syntejäni anteeksi, mutta isä oli vieressä. En uskaltanut, jotta kotona tule pahoinpidellyksi. Rukous Jumalan puoleen jatkui: ”Luoja, sinä näet mikä on kohdallani tilanne. Vain sinä voit järjestää asiani.”

Tämä uskovainen naapurin perhe tuli minulle tutummaksi. Kun naapurin vanhemmat lähtivät seuroihin toiselle paikkakunnalle, he pyysivät minua hoitamaan heidän lapsiaan. Kun he palasivat seuroista, niin he toivat terveisensä. Siellä toisella paikkakunnalla missä seurat olivat, oli perheenäiti, joka odotti vauvaa. Hän tarvitsi kotiapulaista. Olin kovasti halukas sinne lähtemään, mutta pelko oli, laskeeko isä minut kotoa pois. Tässä pelossa lähetin jopa sellaisen rukouksen Taivaan Isälle, että hän lähettäisi naapurin miehen, joka oli juoppo mies, käymään meidän kotonamme. Kun isä oli

vähän humalassa, niin hänen luonteensa muuttui vähän paremmaksi ja hänen kanssaan uskalsi keskustella. Ei naapurin miestä tullut, mutta sillä kerralla, kun asiaa uskalsin kysyä, oli isä vähän paremmalla tuulella. Isä antoi luvan. Hän ei aavistanut, että perhe johon menin oli myös uskovainen perhe. Näin 14-vuotiaana jätin lapsuudenkotini.

Parannuksen lupaus Jumalalle

Olin antanut Jumalalle lupauksen, että sinä päivänä, kun minä kotoa pääsen pois, niin minä teen parannuksen. Jouduin toteamaan, ettei asiat mene ihmisen suunnitelman mukaan. En uskaltanut kunnolla käydä nukkumaan. Jumalalle, joka oli asiat hyvin järjestänyt ja nyt jouduin pettämään tämän lupauksen. Mielessäni ajattelin, että voi kun talon emäntä ottaisi uskon asiani puheeksi ja rohkenisin tuntoni asioista hänelle puhua.

Koitti kuitenkin armon päivä. Talossa luettiin sunnuntaihin **Laestadiuksen** saarna. Joidenkin viikkojen jälkeen sain voiman uskoa syntini anteeksi ja kuulla henkilökohtaisesti, että myös minun syntisen synnit ovat sovitettut. Jeesuksen veren kautta kaikki syntini on anteeksiannettu. Tämän jälkeen olin pääsiäisenä Enossa seuroissa ja juhannuksena Lahdessa. Isä oli sitä mieltä, että tähän hulleluun uskovaisten joukkoon ei kuulu muita, kun naapurit ja **Benhart Niemeläisen** perhe Enossa. Kun junalla saavuin Lahteen ja aukaisin Onnelantien rukoushuoneen oven, näin sen uskovaisten ihmisten suuren joukon. Silloin ajattelin, voi kun isä olisi näkemässä. Kyllä tähän joukkoon kuuluu muitakin. Näiden juhannusseurojen aikana sain puhua tuntoni vapaak-

si ja oli ihana junamatka takaisin Joensuuhun. Ei voinut kuin kiittää Luoja.

Kirjoitin kirjeen kotiin, jossa kerroin äidille tämän ilouutisen. Olen saanut kaikki syntini anteeksi. Äiti oli näkövammaisen ja siskoni luki hänelle kirjeen. Äiti pyysi polttamaan kirjeen, ettei se vaan tule isälle tiedoksi. Myöhemmin menin käymään kotona ja tämän käynnin aikana isälle selvisi, että olen samaan joukkoon mennyt kuin naapurin uskovaiset ovat. Isä laski vielä lähtemään, mutta ei mennyt pitkään, kun tuli kirje, et-

Mielessäni ajattelin, että voi kun talon emäntä ottaisi uskon asiani puheeksi ja rohkenisin tuntoni asioista hänelle puhua.

tä minun on palattava kotiin. Tämän jälkeen olin vuoden kotiarestissa.

Jumala kuitenkin pitää meistä omistaan huolen. Seuraavana keväänä Hän johdatti minut Helsinkiin. Sieltä muutamaksi vuodeksi Joensuuhun, mutta siellä ei ollut töitä. Tämän jälkeen muutin Lahteen.

Aviomieheksi löytyi Viipurin poika ja Ruotsin sotalapsi, Leevi

Leevi asui ensimmäiset kaksi ja puoli vuotta elämästään Viipurissa. Sieltä perheen piti lähteä sotaa pakoon ja he saapuivat Kuorevedelle. Kuorevedeltä perhe muutti pienen hetken jälkeen Lahteen. Lahdesta Leevi lähetettiin sota-

lapsena Ruotsiin hänen ollessaan noin nelivuotias. Pelkona oli, että Venäjä valloittaa koko Suomen. Leevi oli Ruotsissa kahteen otteeseen. Ensimmäinen kerta lastenkodissa ja toisella kerralla eläinlääkäriperheessä. Yhteensä kaksi ja puoli vuotta. Kun Ruotsista Leevi palasi takaisin Lahteen äidin ja isän luokse, niin suomen kieli oli unohtunut. Hänen piti lähteä kouluun, mutta kouluun lähtöä piti siirtää vuodella eteenpäin, jotta hän kerkesi oppimaan suomen kielen. Äiti oli uskovainen ihminen ja hän on ollut niitä uskonsiemeniä kylvämässä Leevin sydämeen.

Tapasin Leevin seuroissa ja jossain kyläpaikoissa. Kävin Leevin kotona myös siivomaassa ja siinä me myös tutustuimme. Nyt me olemme saaneet yhdessä kulkea taivaan tietä 52 vuotta yhdessä onnellisesti.

Jumala antoi meille kahdeksan lasta. Olen kiitollinen Taivaan Isälle monesta asiasta. Uskosta Jumalaan ennen kaikkea, mutta myös siitä, että olen saanut miehen, jota ei ole koskaan tarvinnut pelätä väkivaltaisuu- den takia. Olemme yhdessä saaneet kulkea taivaan tietä ja uskoa itsemme armosta autuaaksi. Ihana on sen ihmisen osa joka uskossa saa tämän maan jättää ja siirtyä parempaan ilmaan.

*Oi mull on onnen päivä,
miks' en mä laulaisi?
Kun sydämen' on täynnä,
miks' siit' en kertoisi?
Mä kiitän Jeesustani,
Ylkääni rakkainta,
kun omakseen mun saattoi
hän aivan armosta.*

Virsi 718 ■

Haastatellut Timo Marttinen



Lukijaisten ketju

- Brandell, Lapin Maria ja Laestadius

1700-LUVUN PUOLIVÄLISSÄ syntyi Ruotsissa lukijaisuuden nimellä tunnettu herätysliike. Sielun pelastusta ja elävää uskoa etsittiin Raamatusta ja laajalle levinneestä pietistisestä kirjallisuudesta. Lukijaiset kokoontuivat yhteen lukemaan, rukoukseen ja selittämään luettua. Nykyinen lestadiolainenkin seurainstituutio on omalla tavallaan jatkumoa tästä lukuinnostuksesta alkunsa saaneesta herätyksestä. Hengelliset kokoontumiset ilman papiston läsnäoloa olivat kuninkaan asetuksella kiellettyjä vuoden 1726 konventikkeliplakaatin nojalla. Siellä, missä etäisyydet kirkkoon olivat pitkät, oli sallittua järjestää kylärukouksia. Kotihartaudet olivat toki sallittuja talon ruokakunnan kesken. Uudenlaiset kokoontumiset lukuinnostuksen myötä herättivät myös vastustusta paikallisseurakunnissa ja toiminnasta valitettiin tuomiokapituleihin. Yleisnimitys lukijaisuus esiintyy ensimmäisen kerran papin ja lehtorin **Andreas Knösin** kirjoituksessa vuonna 1761. Nimitys sai myös pilkkanimen luonteeseen. Kirkollisesta vastustuksesta huolimatta sen toiminnassa oli mukana myös useita pappeja johtavissa rooleissa kuten esimerkiksi **Mårten Thunberg** 1760-luvulla, pastori **Pehr Erik Bylund** ja **Pehr Brandell** 1800-luvulla. Lukijaisuus sai voimakkaan jalansijan myös vaeltelevien saamelaisien parissa.

Rovasti **Laestadius** hengellinen murros liittyy **Lapin Mariana** tunnetun saamelaisnaisen kohtaamiseen hänen tarkastusmatkallaan Åselen seurakunnassa tammikuussa 1844. Kohtaaminen oli käännteentekevä. Laestadius kuvaa tapahtunutta Huutavan ääni korvessa -lehdessään näin: *”Nyt vasta, ajattelin minä, näen tien, joka vie elämään. Se oli ollut kätöksessä, kunnes sain puhua Marian kans-*

sa. Hänen yksinkertainen kertomuksensa vaelluksistaan ja kokemuksistaan teki niin syvän vaikutuksen sydämeeni, että minullekin valkeni: minä sain sinä iltana, jonka vietin Marian seurassa, kokea taivaallisen ilon esimakua.” Laestadius mainitsee Marian saaneen avun hengelliseen hätäänsä Noran pastorin, Brandellin, kautta.

Ruotsalainen teologi **Gunnar Wikmark** on kenties eniten omistautunut lukijaisuuden tutkimukselle ja onnistunut jopa todennäköisesti identifioimaan Lapin Marian saamelaiseksi **Milla Clementsdotteriksi**. Millan hengellinen elämäkertä löytyy **Johan Ternströmin** julkaisemasta lehdestä Nordisk Kyrkotidning numerosta 44 vuodelta 1840. Parhaat tiedot Pehr Brandellin elämästä perustuvat myös Wikmarkin tutkimuksiin.

Pehr Brandellin elämän vaiheet

Pehr Brandell syntyi vuonna 1781 hurskaaseen maalaiskotiin Piteässä. Perheen isä luki päivittäin Raamattua ja **Johann Arndtin** ”Totista kristillisyyttä”. Äidin palavat rukoukset perheensä puolesta syöpyivät pienen pojan, Pehrin, sisimpään. Lukijaisuus tuli perheen perintönä Pehrin elämään varhain. 19-vuotiaana nuorukaisen elämä muuttui isän kuoltua. Hän joutui jättämään lapsuudenkotinsa ja ryhtymään rengiksi vieraaseen taloon. Uusi ympäristö vei hänet nuorten huvituksiin ja tansseihin. Juuri keskellä tansseja hän sai piston sydämeensä vuonna 1802 ja tuli herätykseen kuin salama taivaalta. Pehrin herääminen tempasi mukaansa muitakin nuoria etsimään pelastusta. Aluksi heräys oli pyhityskeskeistä ja muuttui vasta, kun Brandell sai kehotuksen lukea **Lutherin** saarnaa



Noran kirkko,
jossa Brandell
saarnasi

vapaasta armosta ja lahjavanhurskaudesta. Piteän nuorisoherätys muuttui evankeliseksi lukijaisuudeksi.

Seurakunnan kirkkoherra havaitsi nuoren Pehrin lahjakkuuden ja rohkaisi häntä opiskelemaan papiksi. Opintie ei ollut helppo köyhälle nuorelle miehelle. Ruotsi-Suomen ja Venäjän sota vuosina 1808-09 vaikeutti myös koulunkäyntiä. Opiskelu mahdollistui Samuel Ödmanin teologisessa seminarissa ystävien taloudellisella tuella ja kotiopettajan toimella varakkaan kauppiaan perheessä. Papiksi Pehr Brandell vihittiin vuonna 1812 ja hänet määrättiin Högsjön kirkkoherran apulaiseksi. Täällä hän löysi puolisoikseen **Anna Britta Getingin**, joka jakoi saman uskon hänen kanssaan. Englantilainen **John Paterson** oli perustanut ”Evankelisen seuran” Raamattujen ja hengellisten kirjojen julkaisemiseksi. Brandell liittyi seuraan ja levitti seuran kirjoja virkatoimiensa ohella. Suomessa rukoilevaispappi **Henrik Renqvist** toimi seuran asiamiehenä.

Brandell lähti Högsjöstä, kun piispa **Almqvist** nimitti hänet Noran papiksi. Herätykset alkoivat Norassa hänen oltuaan siellä kaksi vuotta pappina. Kontrastina aikakauden ihmisen hyveisiin painottuviin valistussaarnoihiin Brandell saarnasi synnistä, armosta ja sovituksista. Hän myös puhutteli ihmisiä suoraan kohdatessaan heitä. Ihmisiä alkoi virrata kauempaakin kuuntelemaan Brandellin julistusta, mikä herätti luonnollisesti huomiota herätyksen vastustajissa. Brandellin saarnoja ei ole säilynyt jälkipolville, koska hän puhui suoraan ilman saarnakarttaa. Hänen puheensa oli korutonta, selkeää ja syvällistä Jumalan sanan selitystä. Noran kirkon jumalanpalveluksiin osallistui kerta toisen-

sa jälkeen jopa yli 2000 henkeä. Laestadiuksenkin tuntema **Pehr Eric Bylund** kertoo ystävänsä toiminnasta: ”Silloin hänen luonaan virtasi lakkamatta autuutta etsiviä ihmisiä. Useita päiviä aamusta iltaan jonotti ihmisiä, jotka vanginvartijan tavoin kysyivät: Mitä minun pitää tehdä? - Usein hän kaipasi tilaisuutta syödäkseen ja levätäkseen. Kuitenkaan hänen ei kuultu koskaan valittavan väsymystä ja kyllästymistä. Vaan silloin hänen ruokansa ja leponsa näytti olevan saada opastaa hätääntyneet syntiset Vapahtajan luo.”

Brandell sai iäisyyskutsun 60-vuotiaana toukokuun 4. päivänä 1841 Ullängerissä. Laestadiuksen ei tiedetä tavanneen Brandellia.

Brandellin sanotaan edustaneen maltillista lukijaisuutta, jonka perusta oli evankelisessa pietismissä. Raamatun ja Lutherin tekstien lisäksi hän suosittelee mm. Arndtin, **Zinzendorfin**, **Freseniuksen**, **Hollatziuksen** ja **Shartaun** kirjoja. Merkillepantavaa on, että rinnakkain tässä kulkivat pietismin ja herrnhutilaisuuden vaikutukset. Pohjoisempina Norrlannissa alkoi saada jalansijaa ns. uuslukijaisuus, joka torjui pietistiset kirjat ja perusti vain Raamattuun ja Lutherin kirjoituksiin. Norrlannin uuslukijaisuus sai separatistisia piirteitä ja se tuomitsi liikkeen ulkopuolelle jäävät. Alun vastustus Brandellia kohtaan alkoi näin pikkuhiljaa väheneään ja hänen maltillista paikallisseurakunnan yhteydessä tapahtuvaa toimintaansa alettiin arvostaa. **Uuras Saarnivaara** kuvailee Brandellia myös niin, ettei hän ollut ns. uniformuräättäli, joka olisi pakottanut uskovat yhteen muotoon kristillisyydessä (uni=yksi, forma=muoto). Tärkeintä oli lain ja evankeliumin julistus niin, että ihmiset tulivat synnintuntoon ja armon osallisuuteen.



Kuva Lapin Mariaksi identifioidun Milla Clementsdotterin elämäkerrasta Nordisk Kyrko-Tidning 4.11.1840

Lapin Marian kohtaamisen merkitys

Kertomus elävän uskon siirtymisestä Brandellin ja Milla Clementsdotterin kautta Lars Levi Laestadiukselle on ollut lestadiolaiselle liikkeelle tärkeä. Laestadiuksen kertomuksesta Marian kohtaamisen merkityksestä on keskusteltu paljon aikojen kuluessa. Itse kertomus ei ole seikkaperäinen. Siinä ei kerrota, missä se tarkalleen tapahtui ja oliko läsnä myös muita ihmisiä. Kertomus ei kerro keskustelun tarkasta sisällöstä, mutta se alleviivaa vahvasti Marian todistuksen merkitystä armon kirkastumisessa Laestadiukselle. Joskus kertomukseen on myös sisällytetty merkityksiä, joista se ei puhu ollenkaan. **Seppo Lohi** toteaa avaintenvallan siirtyneen Marialta Laestadiukselle osana katkeamattonta elävän uskon ketjua artikkelissaan Teologisessa Aikauskirjassa 1/2003. Avaintenvallan siirtymistä katkeamattomana eteenpäin pyhien ketjussa on pidetty todisteena seurakunnan oikeauskoisuudesta.

Kertomuksessaan Laestadius kiinnittää erityisesti huomiota Lapin Marian armonjärjestyksen kokemuksiin, jotka olivat uusia Laestadiukselle. Marian pitkä vaellus vaikeuksien kautta pimeydestä valkeuteen kuvastaa armonjärjestyksen vaiheita. Laestadius oli itse saanut kokea taivaallisen ilon esimakua Marian seurassa kuten hän itse kertoo. Käsite ”tuntea taivaallisen ilon esimakua” on pietistinen termi ja se löytyy mm. David Hollatziuksen Armonjärjestys autuuteen -kirjasta (s.105-106), joka oli yksi keskeinen Laestadiuksen käyttämä ja levittämä hartauskirja. ”Uskoa iankaikkisen elämän

esimaun alla on jotakin enemmän. Se on kuin yksi kipinä sen Taivaassa riemuitsevaisen seurakunnan tilasta. - ettet tahtoisi seisahtaa ja levätä, ennen kuin ehdit uskon oikeaan voimaan ja vakuutukseen omistamisessa.” Laestadius ei omassa työssään tahtonut häiritä Pyhän Hengen työtä, vaan luotti Pyhän Hengen johdatukseen ja aikatauluun. Voidaan ajatella, että Laestadius tuli armonjärjestyksen kokemisessa ja käsittämässä kokemuksellisesti armon valtaamaksi ja koskettamaksi tuona iltana. ”Taivaallisen ilon esimäki” voisi merkitä Laestadiuksen henkilökohtaisesti kokemaa ”armonmerkkiä”. Tuona tammikuuisena iltana 1844 oli Pyhän Hengen aika rovastin kohdalla. Tapahtuma ei asiallisesti kerro avaintenvallasta vaan armon ja evankeliumin kirkastumisesta Marian kertomuksen perusteella. Tapahtuma alleviivaa evankeliumin todistuksen merkitystä ja Jumalan sanan voimaa.

Laestadius liittyy lukijaisperinteeseen

Laestadiuksen elämästä tiedämme, että hän ennen heräämistään jo nuorena tunsi salaista vetoa lukijaisiin. Armonmurroksensa jälkeen hän puhuu useissa kohdissa lukijaisista saarnoissaan. Lestadiolainen alkuperäisyys synnytti myös suuren lukuinnostuksen ja Laestadius huolehti pietistisen hartauskirjallisuuden levittämisestä. Joulupäivän saarnassaan 1845 Laestadius kehottaa: ”Lukekaa paremmin kirjanne, niin näette, kuinka kristillisyyks on ilmennyt suurena ilona ja riemuna, suurena voimana ja rohkeutena puhumaan Jumalan valtakunnasta. Näette, kuinka rohkeus on seurannut armon tunteista, kuinka pelko ja vavistus on tullut synnin vuoksi, kuinka suru ja murhe ovat olleet armon kaipauksen mukana.”

Vähän ennen kuolemaansa Laestadius edelleen pitää esillä lukijaisidentiteettiä neljännen rukouspäivän saarnassaan vuonna 1860.

”Jumala ei ilmestynyt suurena kuninkaana eikä hallitsijana, ei oppineena maisterina eikä professorina, ei edes virkaan vihittynä pappina, vaan hän ilmestyi yksinkertaisena lukijaisaarnaajana. Ja juuri siitä syystä kukaan ei uskonut häneen. Sen ajan kuninkaiden ja korkeiden herrojen täytyi ennen kaikkea halveksia tuollaista kiertelevää lukijaisaarnaajaa. Toiseksi heidän täytyi vihata häntä hänen hengellisen ylpeytensä vuoksi, kun hän piti itseään Jumalana ja tuomitsi muita. Sellainen mies vietaisiin meidänkin aikanamme putkaan, varsinkin jos hän alkaisi villitä kansaa.” ■

Ilpo Harjutsalo

LÄHETYSVÄKI KOKOONTUI HELSINGISSÄ

Esikoiset ry:n lähetystyötä koordinoidaan vuosittain Lähetyspäivässä. Tänä vuonna lähetysväki kokoontui Helsingissä Hakunilan kirkossa lauantaina 17.9. Paikalla oli n. 50 aktiivia. Kutsuttuina vieraina mukana olivat Inkerin kirkosta piispa **Ivan Laptev** sekä emerituspiispa **Aarre Kuukauppi**. Viron kirkkoa edusti lähetysjohtaja **Leevi Reinaru**. Molempien näiden kirkkojen kanssa on voimassa lähetysyhteistyösopimukset.

Päivän aikana käytiin läpi lähetysyhteistyön sisältöä, toimintamuotoja ja taloutta. Sekä Inkerin kirkon että Viron kirkon edustajat toivat esiin kiitollisuutensa ja ilonsa siitä, että yhteisöjemme välillä on lämmin ja toimiva yhteistyö. Se on kantanut siunattua hedelmää jo vuosikymmenten ajan. Merkittävä muutos on yli 30 vuoden aikana tapahtunut siinä, että molempien kirkkojen piirissä suomenkielinen inkeriläiskansa on lähes loppunut. Nyt työ kohdemaissa tapahtuu pääasiassa

valtaväestön piirissä ja heidän kielellään. Kiitos Jumalalle, että Kristuksen kirkon kutsu on tavoittaa jatkuvasti uusia ihmisiä evankeliumin valoon ja yhteyteen.

Lapsi- ja nuorisotyö on keskeinen osa lähetysyhteistyötä. Siinä saamme kylvää Jumalan sanan siementä parhaisiin peltomaihin. Tässä työssä on meillä suuri motivoitunut joukko. Erityistä iloa meille on tuonut monien nuorten innostus olla mukana lähetystyössä. Se työ antaa paljon molemmille osapuolille.

Venäjän sotatoimet mutkistaa tätä ja mahdollisesti ensi vuonna lähetysyhteistyötämme. Vaikka tulevaisuutta ei voida ennustaa, olemme laatineet seurakuntamatkojen vuosisuunnitelman myös vuodeksi 2023. Toteutamme sitä sen mukaan, mikä on mahdollista.

Lähetyspäivä päättyi juhlalliseen messuun Hakunilan kirkossa, jossa liturgina toimi pastori **Harri Nurminen** ja saarnasi piispa Ivan Laptev. ■



Kuvassa vasemmalta oikealle: Lähetystoimikunnan pj. Aulis Ansaharju sekä Lähetyspäivän vieraat Inkerin kirkon piispa Ivan Laptev, Viron ev.lut. kirkon lähetysjohtaja Leevi Reinaru ja Inkerin kirkon emeritus piispa Aarre Kuukauppi.

Vuoden 2023 lähetysohjelma sisältää:

Inkerin kirkon seurakuntiin 40 seurakuntamatkaa
Viron kirkon seurakuntiin 18 seurakuntamatkaa
Keski-Eurooppaan 2 seurakuntamatkaa
Inkerin kirkon seurakuntiin 19 leiri- ja pyhäkoulumatkaa

Vuositasolla Esikoiset organisoivat yhteensä 79 seurakuntamatkaa, joissa on 255 seuratilaisuutta tai jumalanpalvelusta sekä n. 60-80 lapsi- ja nuorisotyön tapahtumaa.

Piispa Ivan Laptevin haastattelu

Piispa Ivan Laptev osallistui Esikoiset ry:n Lähetyspäivään, mikä pidettiin 17.9.2022 Hakunilan kirkolla Vantaalla. Piispa vastasi ystävällisesti alla oleviin kysymyksiin.

Miten Inkerin kirkko on selviytynyt poikkeusajasta (korona ja Ukrainan sota). Onko vaikea aika synnyttänyt uusia ideoita?

Koronapandemian aikana jouduimme sulkemaan kirkkoja tai ainakin rajoittamaan normaalia toimintaa. Kuitenkin heti vitsauksen alkuvaiheessa aloimme viemään toimintaa nettiin niin paljon kuin mahdollista. Suunnittelimme sinne Kristinuskon peruskurssi -ohjelman, joka saavutti koko laajan Venäjän maan. Kurssille ilmoittautui nopeasti yli 200 ihmistä – heitä oli myös sellaisilta paikkakunnilta, joissa ei ole Inkerin kirkon toimintaa. Osallistujat saivat suorittaa kurssin netissä vuoden aikana. Sen jälkeen heidät kutsuttiin Pietariin konfirmoitaviksi.

Konfirmoiduista muodostui eri puolille Venäjää pieniä hengellisiä ryhmiä. Kurssin ohella monet ihmiset seurasivat myös jumalanpalveluksiamme netissä ja heitä alkoi tulla jumalalpalveluksiin, kun kirkot taas aukenivat. He sanoivat: ”Olemme nähneet jumalanpalveluksianne netissä”.

Samaan aikaan valmistelimme lyhyitä filmejä nettiin, joissa esitimme kirkkotilojamme. Fil-

mit antoivat monelle rohkeutta ensimmäiseen askeleeseen, tulla kirkkoon, kun ne taas voitiin avata. Loppujen lopuksi kirkot olivat kokonaan kiinni vain kahden kuukauden ajan.

Kolmas korona-ajan toimintamalli oli kirkkoissa järjestetyt näyttelyt, joihin järjestettiin ohjattuja kierroksia. Pyhän Annan kirkossa Pietarissa oli kolme eri näyttelyteemaa: luominen, vedenpaisumus ja pääsiäinen. Vuosien 2021 ja 2022 aikana niihin on jo osallistunut 230 000 ihmistä.

Näyttelykierroksiin otettiin aina 50:n henkilön ryhmiä, joita näyttelyohjaajat kierrättivät eri kohteissa, selostaen aina mikä Raamatun tapahtuma oli kyseessä. Kierros päättyi ristin äärelle ja siellä osallistujat saivat muistoksi Katekismuksen. Ohjattu näyttely oli samalla saarna. Näyttelykierrokset olivat hyvin suosittuja. Oli todella vaikuttava näky, kun suuret joukot ihmisiä jonotti kirkkoon!

Kun sota alkoi, se oli suuri järkytys meille kaikille. Mediassa alkoi valtava propaganda: Venäjän viha länttä vastaan ja lännen viha Venäjää vastaan. Kirkossa muistimme heti Raamatun ilmoituksen, että Jumala sallii sotia kah-



desta syystä. Ensiksi, että ihmiset kääntyisivät parannukseen ja toiseksi, että Jumalan sanaa, evankeliumia julistettaisiin. Sotaa ei siis käydä pelkästään juoksuhaudoissa vaan myös omista sydämistämme! Kuten Paavali opettaa, että meillä ei ole sotaa lihaa ja verta vastaan, vaan henkivaltoja ja synnin voimaa vastaan.

Kirkko on aina rauhan maja. Sinne kutsutaan murheellisia ja ahdistuneita Sanan lohdutettavaksi. Sodan alussa järjestimme joka ilta rukouskokouksia. Kirkko ei organisaationa ota kantaa politiikkaan, mutta se auttaa evankeliumin sanalla kansalaisia luottamaan Jumalan johdatukseen ja siihen, että Jumala pitää huolta omistaan. Tätä teemme, kun ihmiset ovat järkyttyneitä.

Esikoiset ry on Inkerin kirkon yhteistyökumppani. Herätysliike tekee vuosittain noin 50 seurakuntamatkaa Inkerin kir-

kon seurakuntiin, joissa järjestetään tavallisesti seuroja ja Jumalanpalveluksia. Lisäksi tehdään lapsi- ja nuorisotyötä eri muodoissa, kuten järjestämällä pyhäkouluopetusta ja lasten leirejä. Näitä aktiviteetteja on noin 25 vuodessa. Onko piispa saanut palautetta Esikoiset ry:n työstä, olemmeko kirkon työn ytimessä?

Yhteistyöllämme on pitkä historia. Esikoiset ovat olleet suureksi avuksi Inkerin kirkolle. Saamme jatkuvasti hyvää palautetta, josta olemme kiitollisia. Seurakunnassa on aina virkistävää, kun saa nähdä ystäviä kasvoista kasvoihin. Elävän kontaktin säilyminen on erittäin tärkeä erityisesti näinä vaikeina aikoina. Näin elävä suhde säilyy. Kun tilanne yhteiskunnassa rauhoittuu, toivon, että yhteistyö vielä kasvaa. Olemme iloisia ja kiitämme taloudellisestakin tuesta myös silloin, kun ette ole voineet olla paikalla.

Jos Esikoiset ry:n resurssit antavat mahdollisuuden, mihin työtä pitäisi suunnata?

Lähetystyö on aina tärkeää kaikilla alueilla. Nyt kuitenkin Inkerin kirkossa on uusi erityinen alue, Eteläinen rovastikunta. Sen alueelle kuuluu useita pieniä uusia hengellisiä ryhmiä, jotka kokoontuvat itsenäisesti. Rovasti Valeri Antipov tarvitsee siihen työhön apua, koska ryhmät ovat hyvin kaukana toisistaan ja on paljon matkustamista. Voisitte mieltä, millaista tukea voisitte sinne antaa.

Suomeenkin muuttaa jatkuvasti ihmisiä Venäjältä ja hengellinen työ heidänkin parissa Suomessa on tärkeää. He kaipaavat Jumalan sanaa ja kirkon huolenpitoa. Iloitseen siitä, jos voitte heitä etsiä ja huomioida.

Inkerin kirkolla on toimintaa myös Kazakstanissa. Ehkä voisitte järjestää matkoja myös sinne? Ja onhan meillä alkanut pienimuotoinen toiminta myös Israelissa. Olette aina sydämellisesti tervetulleita kirkkomme eri yksiköihin!

Kirkon tilaisuuksien ja leirien järjestäminen on tietenkin kaikkein tärkeintä. Rajat ovat kuitenkin auki ja toivomme, että voisitte sodasta huolimatta vierailla seurakunnissa mahdollisimman pian.

Esikoiset ry:n piirissä on kymmenen Inkerin kirkon työhön vihittyä diakonia. He toimittavat seurojen ohessa mm. messuja yhdessä paikallisseurakuntien pappien kanssa. Onko piispa heille erityisiä terveisiä?

Tervehdin teitä diakonit ja haluan sekä rukoilla teidän puolestanne että pyytää Jumalan siunausta teille jokaiselle. Diakonin työ on kirkossamme erityisen tärkeää, koska kirkkomme on laaja ja työtä on paljon.

Tulemme järjestämään Suomessa Inkerin kirkon paimenkouksia, joihin diakonit kutsutaan mukaan. Niissä tilaisuuksissa voimme tutustua toisiimme paremmin ja yhdessä suunnitella Herran työtä Inkerin kirkon piirissä. ■

Lahjoita lähetystyöhön

Lahjoitukset käytetään Venäjällä, Virossa ja Saksassa tehtävään hengelliseen seurakunta-, lapsi- ja nuorisotyöhön, sekä tulkkaus ja / tai kielikoulutuksen järjestämiseen seurakuntatoiminnan mahdollistamiseksi sekä diakoni-koulutuksen tukemiseen.

Pankkitilin nro:
FI36 5721 9420 2070 35
(IBAN: OKOYFIHH)

Saaja: Esikoiset ry

Rahankeräysluvan tiedot:
Lupa n:o RA/2020/1490

Jumala siunatkoon lahjasi!

Alue	Viitenumero	MobilePay-numero
Lahti	35101	92812
Helsinki	35114	63833
Pori	35127	37863
Keitele ja Pohjois-Suomi	35130	28562
Lappeenranta, Mikkeli ja Pohjois-Karjala	35143	63962
Tampere	35156	19204
Turku	35169	47800
Teuva	35172	91733
Hämeenlinna	35185	76182

VENÄJÄ

Keltto

21.–23.7. Diakonialeiri ja kirkkopyhä /L
Seppo Kulju, Eero Nieminen

Pyhä Maria ja Pyhä Anna

11.–13.2. Eero Nieminen, Timo Marttinen
5.–7.8. Seppo Kulju, Atso Santanen

Pihkova ja Luga + Pyhä Maria ja Pyhä Anna

31.3.–3.4. Seppo Kulju, Lasse Tamsi
17.–20.11. Eero Nieminen, Juuso Ahonen

Terijoki, Toksova, Haapakangas

17.–19.2. Petri Honkala, Atso Santanen
17.–19.3. Juuso Ahonen, Juha Siltala
12.–14.5. Juuso Ahonen, Kari Toivonen
14.–16.7. Juuso Ahonen, Lauri Halme /L
18.–20.8. Petri Honkala, Timo Marttinen
15.–17.9. Kari Toivonen, Pekka Lahtinen
13.–15.10. Aarno Konttinen, Kari Toivonen
15.–17.12. Pekka Riitamo, Aulis Ansaharju

Hatsina, Kolppana, Volosova, Pushkin, Kupanitsa, Tihkovitsa

Hatsina, Tihkovitsa, Volosovo, Pushkin

15.–17.9. Timo Laine, Lasse Tamsi /L
17.–19.11. Veikko Vuohijoki, Seppo Kulju /L

Hatsina, Tihkovitsa, Volosovo, Kolppana

14.–16.4. Aarno Konttinen, Timo Laine /L
14.–16.7. Veikko Vuohijoki, Kari Toivonen
15.–17.12. Jorma Halme, Kari Toivonen /L

Hatsina, Tihkovitsa, Volosovo, Kupanitsa

17.–19.2. Seppo Kulju, Lasse Tamsi
13.–15.10. Veikko Vuohijoki, Juha Siltala

Pushkin, Tihkovitsa, Volosovo, Kupanitsa

19.–21.5. Timo Marttinen, Lauri Halme /L

Rakvere, Narva ja Jaama

(Pe Rakvere, La Narva, Su Jaama. Narva-lvngorod väli jalkaisin, josta taksilla Jaamaan. Kosem:an väki tuodaan Jaamaan)

6.–8.1. Pekka Riitamo, Kari Toivonen
24.–26.2. Petri Honkala, Kari Toivonen
28.–30.4. Pekka Riitamo, Erkki Hartikka
28.–30.7. Jorma Halme, Pekka Riitamo /H
29.9.–1.10. Petri Honkala, Juuso Ahonen
1.–3.12. Aarno Konttinen, Timo Marttinen

Moskova ja Keski-Venäjä

Novgorod, VLuki, Rzhev, Moskova, Tver

12.–17.4. Eero Nieminen, Sakari Siltala
20.–22.7. Rzhev kesäleiri
Aarno Konttinen, Erkki Hartikka

Moskova ja Shokino

6.–8.10. Jorma Halme, Erkki Hartikka

Saratov, Saransk, Borisoglebsk

19.–24.5. Aulis Ansaharju, Jorma Halme
13.–18.9. Juuso Ahonen, Veikko Vuohijoki

Murmansk, Revda, Kantalahti, Vienan Kemi ja Tiksha

(matkan alussa myös Utsjoki)

20.–27.4. Jorma Halme, Juha Siltala
31.8.–7.9. Erkki Hartikka, Pekka Riitamo
16.–23.11. Lasse Tamsi, Petri Honkala

Petroskoi, Kontupohja ja Sortavala

24.–26.3. Aulis Ansaharju, Pekka Lahtinen
11.–13.8. Juha Siltala, Lasse Tamsi
29.9.–1.10. Eero Nieminen, Timo Laine

VIRO

Pärnu

14.–15.1. Eero Nieminen, Pekka Lahtinen
18.–19.3. Timo Marttinen, Aarno Konttinen
19.–21.5. Seppo Kulju, Atso Santanen
15.–16.7. Sakari Siltala, Juha Siltala
16.–17.9. Seppo Kulju, Lauri Halme
18.–19.11. Sakari Siltala, Atso Santanen

Tarton seutu

17.–19.3. Pekka Riitamo, Erkki Hartikka
18.–20.8. Pekka Riitamo, Juuso Ahonen
14.–16.10. Aulis Ansaharju, Atso Santanen

Saarenmaa

Toukokuu Petri Honkala, Pekka Lahtinen
30.6.–3.7. Sakari Siltala, Aulis Ansaharju
Syyskuu Jorma Halme, Timo Marttinen

KESKI-EUROOPPA

28.7.–30.7.

Hu-to Heikki Puranen, Sakari Siltala
Syyskuu Heikki Puranen, Sakari Siltala

/H=Hautausmaajuhla

/L= Leiri

LEIRIT 2023

21.–23.7. Kelton diakonialeiri ja kirkkopyhä (Lahti)
13.–16.7. Toksovan kesäleiri (Hämeenlinna)
20.–22.7. Rzhevin perheleiri (Keitele)
28.–31.7. Länsi-Inkerin kesäleiri (Turku)
Petri Honkala ja Pekka Lahtinen

Lasten viikonloppuleirit

26.–27.2. Taaitsa (Tampere)
18.–19.3. Taaitsa (Lahti)
15.–16.4. Tihkovitsa (Lahti)
20.–21.5. Tihkovitsa (Lahti)
16.–17.9. Tihkovitsa (Lahti)
29.–30.10. Tihkovitsa (Tampere)
18.–19.11. Taaitsa (Lahti)
16.–17.12. Taaitsa (Lahti)

Pyhäkoulumatkat Länsi-Inkeriin 2023

Helmi- (Tampere), Maaliskuu (Pori), Huhtikuu (Turku), Kesäkuu (Pori), Syyskuu (Turku), Lokakuu (Tampere), Marraskuu (Pori), Joulukuu (Turku)

Runoja matkan varrelta

Turkulainen uskonystävämme Eila Tanninen on julkaissut omakustanteena pienen runokirjan *Runoja matkan varrelta*. Runoissa nousee esiin Eilan kiitos elämästä ja vahva sanoma uskosta Kristuksen sovintotyöhön. Runokirjan tuotto menee lyhentämättömänä Esikoiset ry:n lähetystyöhön. Kirjoja voi ostaa Esikoiset ry:n verkkokaupasta. ■



Ystävä

Ystävä on enemmän kuin kirjainta nuo kuusi,

Ystävä on tärkeä, entinen tai uusi.

Ystävä ei loukkaannu, ystävä on aito,

vaikka multa puuttuisikin viisaus ja taito.

Ystävä voi lohduttaa kun vaikeaa on mulla,

ystävä voi kyläänkin kutsumatta tulla.

Ystävä on ihana, lahja taivahasta

tukeansa tarjoo hän täällä murheen maassa.

Kiitos sulle ystävä, olet kallis aarre.

Taivaan Isä siunatkoon elämäsi kaaren!

Eila Tanninen

Hartauksien toimittaminen uudistui

Esikoisten saarnaajat toimittavat hartausäänitteitä kolme kertaa viikossa; tiistaina, torstaina ja lauantaina. Hartauksia voi kuunnella Whatsapp-ryhmissä ja Esikoiset.fi -sivujen ”viikkohartaudet” -kohdassa.

Jos haluat saada hartauden omaan älykännykkääsi, sinut voidaan liittää Whatsapp-ryhmään. Tällöin hartaus tulee automaattisesti puhelimeesi. Ilmoita kiinnostukseksi **Pekka Lahtiselle** (puh. 044 7932008), hän liittää sinut Whatsapp-ryhmään.

Tiistain ja torstain hartaudet ovat kuultavissa lisäksi Esikoiset.fi -sivuilla suorakuunteluna klo 18 kohdassa ”viikkohartaudet”. Näitä hartauksia voi siis kuunnella myös kotipuhelimella. Kuuntelunumero on 09-42721261. Kaikki hartaudet arkistoidaan, joten niitä on helppo kuunnella myöhemminkin.

Lisäksi joka viikonloppu on kotisivuilta luetavissa tuore hartauskirjoitus tulevan pyhän kirkollisesta aiheesta. ■

Lisäaskelia sosiaaliseen mediaan

Sosiaalinen media on etenkin korona-ajan alettua ollut arvokas lisä yhteydenpidon tapoihin: esimerkiksi monet Whatsapp-ryhmät ovat tuoneet kuultaviksemme aamu- ja iltahartauksia sekä levittäneet tietoa tapahtumista sekä nuorille että vanhemmille.

Esikoiset ry:lle on kesän aikana luotu myös Instagram-tili (@esikoiset_ry), jonne jaetaan erityisesti viikoittaisia Armon Sana -tekstejä. Tilin kautta arvokkaat sanat löytävät useamman lukijan silmien eteen kuin ainoastaan verkkosivuillamme julkaistut tekstit.

Lisäksi nuoret ovat ilahduttaneet Instagramin tarinat-osiossa terveisillä juhannusseuroista, kesän Saarenmaan matkalta tai muista tapahtumista. ■

Lahden kokoontumistilahanke

Hanke Liipolan seurakunta-keskuksen ostamisesta Esikoiset ry:lle ja samanaikaisesta vuokrasopimuksen tekemisestä Lahden seurakuntayhtymän kanssa jatkuu.

Neuvotteluissa on laadittu kauppakirja ja vuokrasopimus. Vuokrasopimuksen mukaan Launeen seurakunnan toiminta jatkuisi tulevina vuosina Liipolan seurakuntakeskuksessa saman kaltaisena ja lähes samassa laajuudessa kuin mitä se on ollut tähänkin saakka. Sopimukset ja niihin seurakun-

nan eri toimijoiden toiveiden mukaisesti tehdyt muutokset on jo hyväksytty Lahden paikallisosaston ja yhdistyksen hallituksen kokouksissa. Asiaa valmistellaan edelleen seurakunnassa ja sopimuksista tullaan päättämään Lahden seurakuntayhtymän yhteisessä kirkkoneuvostossa ja -valtuustossa. Tämän toivotaan tapahtuvan vielä tämän vuoden kuluessa. Jos ne hyväksyvät sopimukset, lopullisen vahvistuksen asialle antaa kirkkohallitus. Tämä voisi tapahtua ensi

vuoden alkupuoliskolla.

Jos asia etenee toivomallamme tavalla, Lahteen saadaan oma tilava rukoushuone, johon voidaan keskittää paikallinen seuraelämä ja muu monipuolinen toiminta. Tila tulisi olemaan hyvällä käyttöasteella Launeen seurakunnan jatkaessa siinä omaa monipuolista toimintaansa, kunnes Launeen kirkon kehittäminen on saatu päätökseen. Pyydetään edelleen Taivaan Isän johdatusta ja siunausta hankkeelle. ■

Kari Simolin

Matkaystävät ovat elämän suola

Tänä kesänä sain osallistua kahdelle seuramatkalle Viroon, jotka Esikoiset tarjosivat nuorille ilmaiseksi. Toinen matkakohde oli Pärnu ja toinen matka suuntasi Saarenmaalle. Luonteeltaan matkat olivat erilaisia, mutta herättivät hirveästi ajatuksia ja tunteita nuoren sisimmässä.

Pärnun reissulla meitä matkalaisia oli vain kourallinen, joten ajomatkat täyttyivät kiehtovista, syvällisistä keskusteluista ja kertomuksista aiemmista matkoista. Keskustelut jatkuivat Pärnun maaperällä



Pärnu 2022

niin paikallisten, kuin Suomesta tulleiden ystävienkin kanssa. Yhteys oli puhuttelevaa ja näkyi erityisesti siinä, kun eräs paikallinen vanhus seurojen jälkeen pyysi minulta tukea kävelemiseen. Kuljimme käsi-kynkässä yhdessä kirkkoon jutellen elämästä. Ilmeni, että meidän molempien yksi suosikkivirsistä on numero 600; se sinetöi yhteyden tunteen. Oli haikeaa lähteä kaikkien niiden lyhyiden, mutta lämpimien kohtaamisten jälkeen kotiin.

Saarenmaan reissulla matkalaisia oli taasen rutkasti enemmän, jopa viisikymmentä. Ihaninta matkassa oli se, että mukaan mahtui kaiken ikäisiä, mikä rikastutti matkakokemusta valtavasti! Bussimatkat täyttyivät iloisesta puheensorinasta, virsien veisuusta ja hartauksista samalla, kun Saarenmaan kesäiset maisemat vilisivät ikkunoissa. Matkalla saimme paljon hengellisiä keidashetkiä sanan äärellä seuroissa, sananpalveluksissa ja yhteisissä keskusteluhetkissä.

Bussimatalla kerkesin kirjoittamaan päiväkirjani vain yhden lauseen: ”*Matkaystävät ovat elämän suola*”. Yhteys, jonka Herra on meille antanut, on suuri rikkaus. ■

Inna Nilsson

Hengellisten laulujen kirja Armon Sävel valmistumassa

Armon Sävel -laulukirja valmistuu syyskauden aikana.

Kirja koostuu pääosin vanhoista tutuista Siionin virsistä ja lauluista, mutta joukkoon sisältyy uudempikin Jumalan kansan matkalauluja. Mukaan tulee myös nuorison keskuudessa tutuiksi tulleita hengellisiä lauluja. Kirja painetaan nuottipainoksena sointumerkein ja se julkaistaan myös nettiversiona. Kirjaan tulee 246 laulua. Lopulliset tiedot eri versioista ja hinnoista ilmoitetaan heti, kun kirjapainoneuvottelut on käyty. Suuria muutoksia arviohintoihin ei ole näköpiirissä.

Samasisältöinen laulukirja painetaan kahtena eri laitoksena:

Taskukokoisen kirjan koko on noin 9,5×16 cm. Ne sidotaan muovi-/keinonahkakansiin, joiden värit ovat sininen, musta ja ruskea. Alkuun oli suunnitteilla teettää myös nahkakantisia kirjoja, mutta niitä ei tällä tietoa voida painattaa liian korkeiksi nousseiden sidontakustannusten takia. Taskukokoisen kirjan hinta-arvio on **15 €**.

Kotiversio on kierreselkäinen, A5-kokoinen, joka soveltuu hyvin myös säästyskirjaksi. Hinta-arvio on **12 €**.

Kirjojen myynti

Kirja-asiahenkilöt järjestävät kirjojen myynnin ja jakelun paikkakunnilla. Myös Esikoiset ry:n verkkokaupasta voi kirjoja ostaa. Verkkokaupan kautta voi myöhemmin ostaa myös puhelimeen ladattavan nettiversiön, jonka hinta on **10 €**. Kirjasta voi jättää ennakkotilauksen osoitteeseen armonsana@esikoiset.fi.

*”Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämässänne.”
Kol.3:16 ■*



Kuva on suuntaa-antava.

Seurakuntavaalit marraskuussa 2022

Seuraavat seurakuntavaalit ovat nyt marraskuussa. Ennakkoäänestyspäivät ovat 8.-12.11.2022 ja varsinainen äänestyspäivä on 20.11.2022. Äänestää saavat kaikki 16-vuotiaat ja sitä vanhemmat kirkon jäsenet.

Vaalit ovat taas erityisen tärkeitä kirkkomme paikallisen ja valtakunnallisen kehityksen kannalta. Valitut luottamushenkilöt osallistuvat seuraavan kirkolliskokouksen edustajien valintaan. Kirkolliskokous tekee tärkeimmät päätökset, kuten päätöksen säilyttää kirkollinen avioliitto miehen ja naisen välisenä liittona tai päätöksen muuttaa sitä. Siten onkin tärkeää, että valituksi tulisi nytkin mahdollisimman paljon sellaisia luottamushenkilöitä, jotka puolustavat Raamatun sanan auktoriteettiä kirkon toiminnassa.

Yhdistyksemme piiristä monet ympäri Suomea ovat asettuneet ehdolle vaaleihin omiin seurakuntiinsa. Jos jossain seurakunnassa ei kuitenkaan ole tuttuja ehdokkaita, vaalikone osoitteessa www.seurakuntavaalit.fi/vaalikone auttaa etsimään sopivaa ehdokasta. Äänestäminen näissä vaaleissa on tärkeää. Seurakuntavaalien äänestysaktiivisuus on keskimäärin kovin alhainen erityisesti isoissa kaupungeissa, joten jokainen ääni on erityisen merkityksellinen ja voi vaikuttaa paljon. Siksi olisikin toivottavaa, että käyttäisimme ahkerasti oikeuttamme äänestää, veisimme äänestyspaikoille nuoriamme ja tarjoaisimme kyymme myös niille, joiden on omin voimin vaikea äänestyspaikoille päästä. Pyydetään Taivaan Isän johdatusta ja siunausta kaikille ehdolle asettuneille ja koko vaaliin. ■

Uusia ystäviä ikimuistoiselta kesäleiriltä

Yli kymmenen vuoden tauon jälkeen olin taas mukana lasten kesäleirillä viime kesänä. Olin jo lapsena ollut leireillä leiriläisenä ja nuorena isosena, mutta nyt olikin opeteltavana uusi rooli leirinvetäjien apulaisena ja turvallisuusvastaavana.

Ilmoittauduin mukaan Särsjärven 1.–3.-luokkalaisten leirille, kun poikani ei olisi itsekseen uskaltanut lähteä leiriläiseksi. En hetkeäkään joutunut katumaan ratkaisua. Saimme viettää todella ikimuistoiset kolme päivää Padasjoella Taivaan Isän lahjoista nauttien.

Leirin aiheena oli ystävä. Yksi hienoimmista asioista leirillä olikin se, että sai tutustua moniin uusiin ihmisiin ja vanhat ystävyysuhteet syvenivät. En ennestään juuri tuntenut suurinta osaa leirin isosista ja lapsista, mutta heti leirin alusta asti tuntui, että olimme yhtä porukkaa.

Ihailin sitä, miten vastuuntuntoisesti isokset toimivat. Samalla he kuitenkin myös osasivat pitää hauskaa lasten kanssa ja keskenään. Keittiöväki loihdi toinen toistaan parempia aterioita niin, ettei nälkä päässyt missään välissä yllättämään. Vetäjät pitivät yllä rentoa tunnelmaa, mutta myös pitivät jämpästi langat käsissään. Lasten vilpittömyys ja välittömyys liikutti.

Varmaan parhaiten mieleen painunut hetki leirillä oli iltahartaus leirikirkossa, jossa alttaritauluna oli ilta-auringon kultraamat mahtavat järvi- maisemat. Usein hyvin vilkkaat ja äänekkäätkin lapset hiljenivät kuuntelemaan leirille vierailemaan tulleen Timo Rantalan opetusta Jeesuksesta, lasten ystävästä, aivan hiirenhiljaa.

Leiriä muistellessa nousee iso kiitos Taivaan Isälle ikimuistoisesta leiristä. Suokoon Jumala, että leirillä solmitut ystävyysuhteet saisivat säilyä ja kylvetyt Jumalan sanan siemenet itää! ■

Aleksi Halme

Tampereen lasten kesäleiri

Tampereen alueen lapsille järjestettiin kesäleiri Pälkäneen Seitsyessä elokuun lopulla. Paikka on Pälkäneen seurakunnan leirikeskus, joka on tuttu ja hyvä paikka jo monelle aikaisemmilta vuosilta. Tänä vuonna leirillä oli 31 lasta, 12 isosta ja kymmenkunta aikuista. Taivaan Isä antoi upean, aurinkoisen ja lämpöisen leiri-ilman.

Leirin teemana oli Raamatusta tuttu kuningas Daavid. Lapset jaettiin neljään pyhäkoulu-ryhmään ikäluokittain. Virkeät isokset ja aikuiset tutustuttivat leiriläisiä Daavidin vaiheisiin leikkien, kisailujen ja luontopolkujen yhteydessä. Tärkeä osa leiriä oli tietenkin myös saunominen ja uiminen päivittäin. Hyväntuuliset emännät Kirsi ja Paula sekä lettu-Esa huolehtivat, että energiaa riitti leirin alusta loppuun saakka.

Leiristä jäi oikein hyvä mieli - sekä lapsille että aikuisille. Jumalalle kiitos! ■

Hanna Syrjä



Sylissänsä Paimen kantaa

Sylissänsä Paimen kantaa
pienimmätkin karitsat.
Hellään helmaansa hän nostaa
väsyneimmät kulkijat.

Äänellensä lempeällä
omiensa hoitaa hän.
Lähteellensä janoisille
juottaa vettä elämän.

Tuoreen ruohon laitumella
kylläisiksi ruokitaan.
Valtakunnan armolasten
heikot siellä autetaan.

Vaan kun päivä iltaan joutuu
kotirantaan saavutaan.
Siunatut hän kaikki kutsuu
juhlaan loppumattomaan.

Leonard Typpö
Armon Sävel: 202

Voit värittää kuvan!



Rippileiri 2022

Kaikkiaan 16 rippikoululaista, 10 isosta ja opettajat saivat tutustua yhdessä Jumalan sanaan ja toisiinsa jo keväällä kahden viikonlopun aikana. Rippileiriä päästiin aloittamaan pe 8. heinäkuuta Särsjärven leirikeskuksesta Padasjoella. Leirikeskus on jo monelle tuttu paikka, joskin mukaan mahtui myös ensikertalaisia. Tämä paikka on oikein hyvä rippileiripaikka. Edellisen leirin jälkeen rannalla olevaa leirikirkon ”kalustusta” oli uusittu ja se toimi nyt hyvin. Ehostuksesta huolimatta aamun Jumalanpalveluksia pidettiin useita myös sisällä.

Tänä vuonna oli virsi- ja hengellinen laulu aktiivisemmassa osassa päivittäistä ohjelmaa, kun saimme leirille mukaan Inkerinmaalta Kuopioon opiskelemaan tulleen **Ivan Besedinin**. Hän on hoitanut kanttorin tehtävää Inkerin kirkossa kahdeksan vuoden ajan.

Toinen iloinen muutos leirin ohjelmaan oli rippikouluryhmien vierailu vanhusten luona. Padasjoen ystävät olivat järjestäneet mahdollisuuden vierailuun viiden vanhuksen luona. Viiteen ryhmään jakaantuneena matkustimme henkilöautoilla eripuolilla pitäjää asuvien paikkakuntalaisten luokse. Vastaanotto oli jokaisessa paikassa lämmin ja odotettu. Nuorilla oli mahdollisuus kuulla mm. rippikouluelämästä vuosikymmenien takaa ja Jumalan johduksesta pitkän elämän varrella. Saimme myös yhtyä rukoukseen ja toivottuun virteen yhdessä. Jokaisessa paikassa haluttiin tällaisten tapaamisten jatkuvan tulevina vuosina.

Jo leirin alkaessa on rukous, että alkava viikko saisi erottua normaalista arkisesta elämästä sellaisella tavalla, että jokaiseen päivään olisi valoa tuomassa iankaikkisesti pysyvä Jumalan sana ja voisimme uskoa itsemme Vapahtajamme, Jeesuksen, hyvään hoitoon. Leirijaksolla on mahdollista saada tällaisen elämäntavan tarttumaan omaa elämäämme ohjaavaksi toiminnaksi niin, että voimme vilpittömällä sydämellä uskoa ja luottaa – ”tapahtukoon Sinun tahtosi”.

Lauantaina 16. heinäkuuta oli konfirmaatio Asikkalan kirkossa ja saimme polvistua Herran pöytään Pyhälle Ehtoolliselle. ■

Taivaan Isää kesästä kiittäen,

Pekka Lahtinen

Leiririppikoulu 2023

Vuonna 2023 Esikoiset järjestää taas leiririppikoulun Mikkelin hiippakunnalta saadulla järjestörippikoululuvalla, yhteistyössä ev.lut. seurakuntien kanssa. Nyt on ilmoittautumisaika!

Palautteista päätelleen riparimme ovat olleet onnistuneita. Tässä muutamia lainauksia aiempien ripareiden palautteista:

”Oli kyllä todella mukavaa ja tutustuin uusiin ihmisiin. Sain myös uskolleni vahvistusta täällä.”

”Rippikoulu oli unohtumaton ja ainutlaatuinen kokemus.”

”Oli ihan superkivaa, toivottavasti ensi vuonna isoseksi! :)”

”Oli todella hauskaa ja kiitän kaikista uusista ihanista ystävistä, joita sain.”

”Rippikoulussa oli todella kivaa ja oli mukavaa & vaikuttavaa olla muiden kristittyjen nuorten seurassa.”

”Rippikoulu oli yksi elämäni parhaimmista kokemuksista ja varmasti mieleen jäävä. Aikuiset ja isokset olivat mahtavia. Kiitos!”

”Se oli ihan paras kokemus ikinä, koska tuntui siltä, että kuuluin jonnekin ekaa kertaa 15 vuodessa.”

”Olen kiitollinen, että sain näinkin paljon kristittyjä ystäviä.”

”Hyvin toteutettu.”

”Rippikoulu oli hieno kokemus. Sain paljon uusia toivottavasti loppuiän ystäviä ja vetäjät ja isokset oli myös mukavia.”

Leiririppikoulu 2023 koostuu kevään aikana pidettävistä viikonlopputapahtumista ja leiristä Särsjärven leirikeskuksesta Padasjoella.

Leiri pidetään 11.-18.7.2023. Konfirmaatiomessu pidetään la 22.7.2023. Kevään lähiviiikonloppujen ajankohta ja konfirmaatiokirkko ilmoitetaan myöhemmin.

Leiririppikoulu maksaa 100 euroa. Maksuun on mahdollisuus hakea huojennusta.

Rippikoulu toteutetaan ev.lut. kirkon normaalin rippikouluohjeistuksen sisällön mukaan. Se käsittelee asioita syvällisesti ja monipuolisesti. Leirillä on paljon yhteistä aikaa myös muihin tekemiseen; laulamiseen, kisailuun, saunomiseen, uimiseen ja vapaaseen yhdessä oloon jne. Rippikoulun opetusta ohjaa ev.lut. kirkon pappi. Ryhmissä opiskelua ja iltaohjelmia ohjaavat myös isokset. Suurin osa ellei kaikki heistä on käynyt tämän saman rippikoulun. He ovat myös osallistuneet isoskoulutukseen.

Hengellisen sisällön lisäksi ripari antaa nuorille hienon mahdollisuuden tutustua ja ystävystyä saman ikäisten nuorten kanssa. Rippileiri ja konfirmaatio ovat yksi elämän mieleenpainuvimmista jaksoista. Riparin jälkeen nuorten taival seurakuntayhteydessä voi jatkua mm. nuorten tapahtumiin ja -iltoihin, seuroihin ja jumalanpalveluksiin osallistuen yhdessä jo tutuksi tulleen ystäväpiiriin kanssa. Tässä kaikessa tapahtuukoon Taivaan Isän tahto!

Rippikouluun ilmoittaudutaan sivulta www.esikoiset.fi/rippikoulu löytyvällä lomakkeella lokakuun aikana. Vapaita paikkoja voi tiedustella myöhemminkin. Pyydä myös ystäväsi mukaan!

Muistathan myös syksyllä ilmoittaa omalle kotiseurakunnallesi, että osallistut tähän rippikouluun.

Lisätietoja rippikoulusta antaa:

Timo Marttinen

p. 040 751 1047

sposti: timo.marttinen@pp.phnet.fi

Sydämellisesti tervetuloa mukaan! •

Rippikoulutyöryhmä

Esikoiset ry:n paikallinen toiminta

Esikoiset ry:n toiminta on laajaa. Monet paikkakunnat ovat ryhmittyneet yhteistoiminta-alueiksi ja järjestävät yhteisiä seuroja ja muuta toimintaa. Seuroja järjestetään alueellisesti yleensä joka sunnuntai. Seurojen lisäksi järjestetään myös pyhäkouluja, nuorteniltoja, raamattupiirejä sekä lasten ja nuorten leirejä. Tilaisuuksista saa lisätietoja oheisilta paikkakuntien yhteyshenkilöiltä sekä Esikoiset ry:n verkkosivuilta www.esikoiset.fi. Sieltä voi myös kuunnella seuroja ja muita tilaisuuksia.

Tutustu verkkokaupan laajenevaan tarjontaan!

Esikoisten verkkokaupan tarjontaa on lisätty kuluvan vuoden aikana. Verkkokaupan kautta voi ostaa vaivattomasti kristillistä kirjallisuutta ja Armon Sana-lehteä. Kaupan tarjonnasta löytyy kirjallisuutta kaikenikäisille. Ostokset voi noutaa Tampereen rukoushuoneelta tai tilata kotiin toimitettuina. Linkki kauppaan löytyy Esikoiset ry:n sivuilta.

Pyhäinpäiväseurat Tampereella 5.–6.11.2022

Aitolahden kirkko
Jenseninkatu 4, Tampere

Lauantaina
Tulokahvit klo 11 alkaen
Seurat klo 12 ja 17
Ilalla nuortenilta

Sunnuntaina
Messu klo 10. Messussa saarnaa piispa Matti Repo. Seurat klo 13 ja 16

Valiajoilla ruoka- ja kahvitarjoilut kirkon ruokasalissa.

Tervetuloa!

Paikkakunta	Yhteyshenkilöt
Helsinki	Sauli Salmensuu 040 7183 798 salmensuu@kolumbus.fi
Hämeenlinna	Jaakko Ansaharju 040 506 3022 jaakko.ansaharju@live.com
Keitele ja Kuopio	Elisa Konttinen 040 0772 733 elisa.konttinen3@gmail.com
Lahden seutu	Hemmo Toivonen 040 514 7013 hemmo77@hotmail.com
Lappeenrannan seutu	Markku Leivo 040 0257 595 markku.leivo@gmail.com
Mikkeli	Reino Seppänen 045 6512 456 reino.seppanen@gmail.com
Padasjoki	Reijo Rantanen 040 0490 858
Pori	Pauli Heino 050 3071 750 pauli.heino.ph@gmail.com
Tampere ja Sastamala	Jouni Paloniitty 050 5723 126 jouni.paloniitty@iki.fi
Teuva	Jaakko Sukari 050 590 8221 jaakko.sukari@gmail.com
Turku	Seppo Tuominen 050 593 6800 seppo.tuominen@phpoint.fi
Utsjoki	Janne Aikio 040 9646 375 janne.aikio@yahoo.com

Syksyn 2022 isoja seuroja:

- 1.–2.10. Heinola, Aulis Ansaharju ja Eero Nieminen
- 8.–9.10. Utsjoki, Sakari Siltala ja Eero Nieminen
- 8.–9.10. Masku, Heikki Puranen ja Aarno Konttinen
- 15.–16.10. Teuva, Sakari Siltala ja Timo Marttinen
- 22.–23.10. Vantaa, Sakari Siltala ja Eero Nieminen
- 5.–6.11. Pyhäinpäiväseurat Tampereella

Tarkemmat tiedot: www.esikoiset.fi/tapahtumakalenteri